

מ"ת 24287/05/17 - מדינת ישראל נגד מוסטפא דיאב אגבריה, מחמד זבטה מחאג'נה, מוסא סלאמה, סלימאן אגבריה, פואז אגבריה, מחמוד ג'בארין, עומר גריפאת

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 24287-05-17 מדינת ישראל נ' דיאב אגבריה (עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

מבקשים מדינת ישראל

נגד

משיבים

1. מוסטפא דיאב אגבריה (עציר)
2. מחמד זבטה מחאג'נה (עציר)
3. מוסא סלאמה (עציר)
4. סלימאן אגבריה (עציר)
5. פואז אגבריה (עציר)
6. מחמוד ג'בארין (עציר)
7. עומר גריפאת

ב"כ המבקשת עו"ד נועה עזרא, עו"ד ערן זלר מתמחה מר סלים משראה

ב"כ משיב 1 עו"ד מירב חורי

ב"כ משיב 2 עו"ד מוסטפא מחאמיד

ב"כ משיב 3 עו"ד איברהים עימד

ב"כ משיב 4 עו"ד חדד, עו"ד רובינגר ועו"ד נועם מילשטיין

ב"כ משיב 5 עו"ד זיאד אבו גאנם

ב"כ משיבים 6 ו-7 עו"ד קטילאת ועו"ד חמאייסי

החלטה

לפני בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם בהתאם לסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן חוק המעצרים). כנגד המשיבים 1-7, הוגשו שני אישום נפרדים שעניינם עבירות ביטחוניות ובד בבד הוגשה בקשה זו (כתב אישום אחד הוגש נגד משיבים 1-3 וכתב אישום שני הוגש נגד משיבים 4-7).

כתבי האישום

1. כתבי האישום שהוגשו כנגד המשיבים, מייחסים להם עבירות שונות שעיקרן קשירת קשר לביצוע פשע

עמוד 1

(לכל המשיבים), חברות ופעילות בארגון טרור (לכל המשיבים), פעולה ברכוש למטרות טרור (לכל המשיבים), מתן שירות לארגון טרור (למשיב 3), ניסיון לפעולה ברכוש למטרות טרור (למשיב 1), עבירות של הלבנת הון (למשיבים 1, 3 ו-4) והחזקת סם שלא לצריכה עצמית (למשיב 3).

2. כנגד שבעת המשיבים הוגשו באותו מועד שני כתבי אישום: בכתב אישום אחד מואשמים המשיבים 4-7 בשני אישומים, במעורבות בפעילות כלכלית ענפה במסגרת ארגון טרור, שבוצעה כלפי אוכלוסייה נרחבת. נטען שהמשיבים ידעו כי הארגון שבו פעלו הוכרז כארגון טרור, אך במעשי הסתרה מרמה וכחש מצאו להם דרך להמשיך ולהפעיל את ארגון הטרור.

3. בגדר האישום הראשון, מיוחסת למשיבים עבירת קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן **חוק העונשין**), עבירת חברות ופעילות בארגון טרור לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 (להלן **חוק המאבק בטרור**) (ביחס לתקופה שבין 15.11.15-1.11.16, חברות בהתאחדות בלתי מותרת- עבירה לפי סעיף 85(א) לתקנות ההגנה), עבירת איסור פעולה ברכוש למטרות טרור לפי סעיף 31 לחוק המאבק בטרור בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין [ריבוי עבירות] (ביחס לתקופה שבין 15.11.15-1.11.16, איסור פעולה ברכוש למטרות טרור- עבירה לפי סעיף 8 לחוק מימון טרור) ועבירה של ניסיון לפעולה ברכוש למטרות טרור לפי סעיף 31 לחוק המאבק בטרור וסעיף 25 לחוק העונשין (ביחס לתקופה שבין 15.11.15-1.11.16, איסור פעולה ברכוש למטרות טרור- עבירה לפי סעיף 8 לחוק מימון טרור) (עבירה זו מיוחסת למשיב 4 ו-7 בלבד). בגדר האישום השני מיוחסת למשיב 4 בלבד עבירת איסור הלבנת הון לפי סעיף 3(א) ו- (ב) לחוק איסור הלבנת הון, בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין ועבירת איסור פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

4. עניינם של המשיבים 1-3 נדון בכתב אישום נפרד (עם שני נאשמים נוספים- **עמותת אמאן וחברת חדאיק**) ומיוחסים להם, באישום הראשון, עבירת קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין, עבירת חברות ופעילות בארגון טרור לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור, עבירת איסור פעולה ברכוש למטרות טרור לפי סעיף 31 לחוק המאבק בטרור ובצירוף סעיף 29 לחוק העונשין [ריבוי עבירות], עבירה של ניסיון לפעולה ברכוש למטרות טרור לפי סעיף 31 לחוק המאבק בטרור וסעיף 25 לחוק העונשין (עבירה זו מיוחסת למשיב 1 בלבד) ועבירת החזקת סם לפי סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (עבירה זו מיוחסת למשיב 3 בלבד). באישום השני מיוחסת למשיב 1 ו-3 בלבד עבירת איסור הלבנת הון לפי סעיף 3(א) ו- (ב) לחוק איסור הלבנת הון, בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין ועבירת איסור פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

5. יוער כי כתבי האישום מגוללים את אותה השתלשלות עניינים והם פוצלו ככל הנראה משיקולים ראיתיים, נוכח גרסאות מפלילות של חלק מהמשיבים.

6. **מעובדות החלק הכללי של כתב האישום**, עולה כי ביום 15.11.15 (להלן **מועד ההכרזה**) הכריז שר הביטחון על "התנועה האסלאמית" כהתאחדות בלתי מותרת, לפי תקנות ההגנה (שעת חרום), 1945 (להלן **תקנות ההגנה**). במסגרת ההכרזה צוינו פעילים מרכזיים וביניהם משיב 4, סלימאן אגבריה (להלן **סלימאן**). כמו כן צוין שההכרזה תחול על כל גוף, משרד, מוסד, עמותה, קרן, חברה, תאגיד, מועצה, אגודה או מרכז המשתייכים לתנועה. ביום 1.11.16 נכנסו לתוקף הוראות חוק המאבק בטרור, לפיהן

התנועה האסלאמית, מכוח היותה התאחדות בלתי מותרת בעת חקיקת החוק, היא ארגון טרור כמובנו על פי חוק המאבק בטרור ולפי כל דין.

בין מטרות התנועה האסלאמית נמנות: הטמעת תפיסה בקרב ציבורים רחבים בישראל של שלילת זכות הקיום של מדינת ישראל; הטפה לכינון מדינת חליפות אסלאמית על חורבותיה של מדינת ישראל; וכן הפעלה בהר הבית של פרויקט בשם: "מוראביטון", אשר במסגרתו פוזרו ברחבי הר הבית קבוצות של פעילים, שפיקחו על הכניסה להר וגרמו לפרובוקציות, וזאת כדי להביא להפחדת מבקרים יהודים ונוצרים מלהגיע למקום, להדרתם ממנו, לפגיעה בחופש הדת שלהם, ובזכותם לגישה למקום קדוש זה. ארגון הטרור התנועה האסלאמית עוסק אף, בין היתר באמצעות הנאשמים ואחרים, בפעולות "דעווה", שהן פעולות צדקה והטפה שנועדו ליצור אינדוקטרינציה בציבור ולגייס תמיכה עממית באידיאולוגיה של התנועה האסלאמית ובפעולות שמבוצעות להגשמתה.

לפעולות המתוארות לעיל הייתה השפעה ניכרת על המתח הביטחוני, והחל מחודש ספטמבר 2015, הובילו לגל של אלימות בישראל, אשר במהלכו בוצעו הפרות סדר נרחבות ופיגועים, והכל - על רקע המתיחות בהר הבית.

סלימאן משמש מזה שנים רבות בכיר בהנהגה של התנועה האסלאמית. מוצטפא אגבריה ומחמד מחאג'נה (להלן: "מוצטפא", ו"אבו חרבי" בהתאמה), המשיב 7, עמר גריפאת (להלן: "גריפאת"), המשיב 5 פואז אגבריה (להלן: "פואז") והמשיב 6 מחמוד ג'בארין (להלן: "ג'בארין") משמשים במשך השנים כפעילים בתנועה האסלאמית; כולם הועסקו בעמותות שהיו שייכות לתנועה האסלאמית, ונסגרו בעקבות ההליכים שננקטו נגדן בעקבות ההכרזה, והם פעלו במשך השנים תחת הנהגת התנועה בהוצאה לפועל של מיזמים ופעילויות שונות שהתקיימו על מנת לקדם את מטרותיה של התנועה האסלאמית.

במועד ההכרזה ובסמוך אליו, מכוח סמכותו של שר הבטחון הקבועה בתקנות ההגנה, הוצא צו תפיסה לכלל רכושם של התאגידים המשתייכים לתנועה האסלאמית, וביניהם: מוסד "מואססת אלאקצא בע"מ" (להלן: "מוסד אלאקצא"); מוסד "אלרסאלה ללנשר ואלאעלאם", עמותה שעסקה בין היתר בפרסום בטאון התנועה "צאוות אלחק" שהופץ מדי יום שישי במסגדים ברחבי הארץ, וששרדיה היו בבניין אלשאפעי באום אלפחם (להלן: "מוסד אלרסאלה"); מוסד "ראבטה אסלאמיה" ומוסד "רבאט אלקודס". טרם מועד ההכרזה ועד אליו, עמד מוצטפא בראש מוסד אלרסאלה.

במשך שנים רבות, ועד להפסקת הפעילות במוסד אלאקצא בעקבות ההכרזה, פעל פואז במוסד ואף שימש כנציג המוסד במסגד אלאקצא בירושלים. אבו חרבי פעל ביחד עם פואז, ובצמוד אליו במסגרת מוסד אלאקצא. מוסא סלאמה (להלן: "מוסא") פעל עם אבו חרבי ופואז במוסד אלאקצא בפעילות "דעווה", במסגרתה עסק באספקת מנות מזון לשבירת צום הרמדאן; זאת עשה מוסא עבור מוסד אלאקצא, תחת התנועה האסלאמית במסגרתה, ותמורת תשלום. אבו חרבי ופואז נהגו במשך מספר שנים לעבוד בצמוד למוסא סלאמה ובשיתוף פעולה אתו במשימות של חלוקת אוכל למתפללים באלאקצא. מוסא נהג להעביר חשבוניות על רכישת המזון לאבו חרבי, וכעבור מספר ימים אבו חרבי היה משלם למוסא מטעם התנועה האסלאמית באמצעות שיק שנתן בידו מטעמה של התנועה האסלאמית.

מוסא הוא בעל המניות והדירקטור היחיד של נאשמת 5 בכתב האישום השני (להלן: "חברת חדאיק", או "חדאיק") זאת החל ממרץ 2016. לחברה שני חשבונות בנק, האחד בסניף אבו דיס בבנק פלסטין ומספרו

577566, והשני בסניף 68 בבנק דיסקונט ברחוב סולטאן סולימאן 19 בירושלים, ומספרו 137929163 (להלן: "חשבונות חברת חדאיק").

טרם מועד ההכרזה עמדה התנועה האסלאמית בקשר, בין היתר באמצעותו של סלימאן, עם מספר עמותות שמקום מושבן בחו"ל, בעיקר בתורכיה ובבריטניה - עמותות אשר תומכות באידיאולוגיה של התנועה האסלאמית, ושנהגו להעביר כספים רבים לישראל, באופן שוטף, בדרכים שונות, וזאת לצורך מימון פעולותיה של התנועה האסלאמית בישראל (להלן: "העמותות הזרות"). עמותות אלה מפורטות בחלק הכללי של כתב האישום.

לסיום, נוכח תפקידו של מוצטפא בנאשמת², עמותת "אמאן ללאנאסאן ואלבניאן" (להלן עמותת אמאן) סמכותו ואחריותו בניהול ענייניה, וכן נוכח הנסיבות הרלוונטיות לכתב אישום זה, יש לראות במעשיו של מוצטפא ובמחשבתו הפלילית, על פי כתב אישום זה, את מעשיה ואת מחשבתה הפלילית של נאשמת².

נוכח תפקידו של מוסא בנאשמת⁵, "חברת חדאיק", סמכותו ואחריותו בניהול ענייניה, וכן נוכח הנסיבות הרלוונטיות לכתב אישום זה, יש לראות במעשיו של מוסא ובמחשבתו הפלילית, על פי כתב אישום זה, את מעשיה ואת מחשבתה הפלילית של הנאשמת⁵.

7. **בפרק העובדות** של האישום הראשון נטען, שבסמוך לאחר מועד ההכרזה, וחרף היות התנועה האסלאמית, מעת ההכרזה, התאחדות בלתי מותרת ולאחר מכן ארגון טרור מוכרז שהפעילות בו אסורה, החליטו סלימאן, גריפאת, מוצטפא, פואז, אבו חרבי, וג'ובראן להמשיך את פעולותיה של התנועה האסלאמית - פעולות "דעווה" מסוג שפואז ואבו חרבי היו מעורבים בהן עד להכרזה. פעולות ה"דעווה" שהוצאו לפועל לאחר ההכרזה, היו זהות בנראות ובמהות לפעולות שנעשו טרם ההכרזה בהיבטים אלה: סוג הפעילויות; הציבור שעליו הן היו מיועדות וזאת על מנת להשפיע עליו; מטרתן; אופן מימון והגורמים המממנים; דרך הוצאתן אל הפועל; הדמויות המובילות את הביצוע; המשרדים בהם ישבה העמותה אשר חוללה את הפעילות - משרדי עמותת אלרסאלה שבבניין אלשאפעי באום אלפאחם, עמותת שהייתה חלק מהתנועה האסלאמית עוד טרם ההכרזה. סלימאן, גריפאת, מוצטפא, פואז, אבו חרבי וג'ובראן גמרו אומר להמשיך בפעילותה האמורה של התנועה האסלאמית, זאת בכסות ובהסתר, ופעלו והוציאו לפועל את תכניתם, לאחר ההכרזה ובמעלה הדרך אף לאחר חקיקת חוק המאבק בטרור והגדרתה של התנועה האסלאמית כארגון טרור, איש איש כפי חלקו, הכל כפי שיפורט להלן:

בחודש פברואר 2015 טרם ההכרזה על התנועה האסלאמית כהתאחדות בלתי מותרת, יזמו גורמים בתנועה האסלאמית את הקמת עמותת אמאן. הקמת העמותה נועדה לשמש את התנועה האסלאמית ולהבטיח את האפשרות שתמשיך לבצע את פעילויותיה, אם יוטלו מגבלות על פעילות הגופים בהם עשתה שימוש עד כה, הן בעקבות הכרזתם כהתאחדויות אסורות ו/או תפיסת נכסיהם. בהתאם לכך, עד למועד ההכרזה לא היה צורך לבצע, ואכן לא בוצעה כל פעילות באמצעות העמותה, וקיומה המשפטי נועד רק כדי להפעילה בעת הצורך, אם תוכרז התנועה האסלאמית כהתאחדות בלתי מותרת וייתפס רכושם של תאגידים העומדים עימה בקשר. כך, הקים גריפאת את עמותת אמאן; ביום 4.3.15 נרשמה העמותה ברשם העמותות. כמייסדי העמותה נרשמו גריפאת ואחמד כבהא. בהמשך, צורפו לעמותה גם אמין עוליכה, סולימאן עאשור, סלימאן מראענה ומוחמד מצראווה (להלן: "מקימי אמאן"). ביום 8.9.15 פתח גריפאת חשבון בנק לאמאן, בסניף מרכזתיל דיסקונט בזרזיר, ונרשם כמורשה החתימה של העמותה יחד עם עראסן חג'אגרה. משלב זה ועד לאחר מועד ההכרזה,

כפי שיפורט בהמשך, העמותה שימשה כ"עמותת מדף" ולא פעלה בשום דרך.

במהלך חודש מרץ 2016, בעקבות ההכרזה, הוקם אוהל מחאה באום אל-פחם מטעמה של התנועה האסלאמית. הנאשמים סלימאן ומוצטפא שהו באוהל המחאה. בנסיבות אלה פנה סלימאן למוצטפא, ובעת שהשניים שוחחו ביחידות, ביקש סלימאן ממוצטפא כי יחדש את פעילות התנועה האסלאמית שהופסקה בעקבות ההכרזה באמצעות עמותת אמאן, שהייתה כאמור חלק מהתנועה האסלאמית, ובבעלות גריפאת. מוצטפא, אשר הכיר את סלימאן וגריפאת כפעילים בכירים בתנועה האסלאמית, נענה לבקשת סלימאן.

בהתאם לסיכום בין סלימאן ומוצטפא, גריפאת העמיד את עמותת אמאן לרשות מוצטפא, כדי להמשיך את פעילות התנועה האסלאמית ולהסוותה מפני השלטונות, וסוכם בין גריפאת ומקימי אמאן כי מוצטפא ישמש כמנכ"ל העמותה. מוצטפא שיכן את משרדה של העמותה בבניין אלשאפעי שבאום אל - פאחם: באותם משרדים מהם פעל מוסד אלרסאלה של התנועה האסלאמית, שמוצטפא עמד בראשו עד ההכרזה.

מאחר שלעמותת אמאן נדרש מימון על מנת להמשיך פעילות של התנועה האסלאמית דרכה, סלימאן הנחה את מוצטפא לנסוע לתורכיה ולהיפגש שם עם נציגי העמותות הזרות שמימנו את פעילות התנועה האסלאמית עד מועד הכרזה, ולבקשם כי ימשיכו להעביר כספים לשם מימון הפעילות שתבוצע על ידי אמאן. סלימאן תאם את המפגש הראשון של מוצטפא עם נציגי עמותת מירתונא בתורכיה.

כך, במהלך התקופה שבין מאי ויולי 2016, נסע מוצטפא מספר פעמים לתורכיה, שם נפגש עם נציגי עמותת "מירתונא" בשם ג'האן. במהלך הפגישה הראשונה, סיכמו השניים את אופן מימון הפרויקטים על ידי מירתונא. בהמשך לכך, תאם ג'האן עבור מוצטפא פגישות עם גורמים מעמותות נוספות בתורכיה, ביניהן "בית אלמקדס", "נשות אלאקצא", "אלתדאמון" ו"אלבוראכ"ף ו"ידן ביד".

כששב ארצה מנסיעתו הראשונה לתורכיה, עדכן מוצטפא את סלימאן בפרטי המפגש בתורכיה, וסלימאן אישר למוצטפא להמשיך ולהוציא לפועל את התכנית.

בסמוך לאחר מכן, פנה מוצטפא לפואז, וביקש ממנו כי ישתמש בקשריו על-מנת לאתר קבלן ביצוע אשר יוציא אל הפועל את הפרויקטים שבוצעו בעבר על ידי עמותות ששייכו לתנועה האסלאמית ונסגרו לאחר ההכרזה. פואז עדכן בדבר את אבו חרבי וביקש את סיועו באיתור איש ביצוע מתאים.

לאור היכרותם המוקדמת של פואז ואבו חרבי את מוסא, ולפי שמוסא שימש כבר כקבלן מבצע לפעולות "דעווה" של התנועה האסלאמית במסגד אלאקצא, גמרו השניים אומר לפנות אליו. כך, בסמוך לפני תחילת חודש רמדאן 2016, נפגשו פואז ואבו חרבי עם מוסא במסגד אלאקצא, והציעו לו להמשיך את העבודה שביצע איתם בעבר במוסד אלאקצא מטעמה של התנועה האסלאמית. מוסא הבין מפואז ומאבו חרבי, כי מדובר בהמשך פעילות התנועה האסלאמית, אולם לנוכח ההכרזה, יהיה עליהם להתנהל כעת באופן שונה.

בהמשך לכך, תאם פואז פגישה בינו לבין סלימאן, מוצטפא, מוסא ואבו חרבי בבית הקפה "café cafe" באום אלפחם. לפגישה הצטרף גם אחיו של מוסא -אכרם סלאמה. המפגש נערך ביום 15.5.16 בשעות הצהריים. במהלך הפגישה סיכמו המשתתפים את עקרונות המשך פעילותה של התנועה האסלאמית באמצעות אמאן וחדאיק כדלקמן:

א. חברת חדאיק תמשיך לבצע פרויקטים של "דעווה", אשר בוצעו טרם ההכרזה על ידי

עמותות של התנועה האסלאמית.

ב. עמותת אמאן תוביל את הפעילות תנחה אותה ותפקח עליה, אולם מבחינה כספית, היא תחזה להיות רק 'מתווכת' בין חברת אלחדאיק והעמותות התורמות מחו"ל; באופן זה תזכה אמאן לעמלה מכל סכום של תרומה מעמותות חו"ל שיגיע לחדאיק.

ג. סוכם מנגנון העברת הכספים לטובת מימון הפרוייקטים; את פעילות הדעווה שיבצע מוסא יממנו עמותות מחו"ל, בכספים שיועברו לצורך כך ישירות לחשבון בנק חברת "חדאיק" אשר בבעלות מוסא; כ-10% אחוז מן הכספים שיועברו מהעמותות הזרות ל"חדאיק", יועברו ע"י מוסא למוצטפא, כעמלה לאמאן.

ד. עוד סוכם, כי חברת חדאיק תציב בכל פעם בפני העמותות הזרות דרישה לקבל סכום שהוא גבוה מסכום הפרוייקט המתוכנן שבכוונתה לבצע. בכסף העודף, ישולם שכרם של פואז ואבו חרבי, ותשולם העמלה לאמאן - וממנה ישולמו הוצאותיה של אמאן כולל משכורות עובדיה.

ה. בנוסף סוכם, כי הנאשמים פואז ואבו חרבי, אשר הלכה למעשה יפעלו מטעם עמותת אמאן כמפקחים על הפרוייקטים שיבוצעו על ידי חדאיק, יחשבו כעובדי חברת חדאיק. סוכם בהקשר זה, כי הגם ששכרם ישולם באופן רשמי ע"י אלחדאיק, התשלום יבוצע מתוך הכספים שתקבל חדאיק מהעמותות שבחו"ל.

ו. נדונו עלויות הפרוייקטים שיוציא מוסא לפועל.

בהתאם לעקרונות שנקבעו במפגש המתואר לעיל, תאמו מוצטפא ומוסא כי העברת הכספים מהעמותות הזרות תערך ישירות לחשבון הבנק של חדאיק, ולא לחשבון הבנק של אמאן, וזאת במטרה להסתיר מרשויות החוק את העובדה כי הפעילות שעתיד היה לבצע מוסא היא פעילות של התנועה האסלאמית, כדי לטשטש את הקשר של הכספים שיעבירו העמותות מחו"ל עם התנועה האסלאמית או מפעילים מרכזיים בה, ובמטרה למנוע את תפיסת הכספים על ידי הרשויות בהיותם שייכים לתנועה האסלאמית.

בהמשך למתואר לעיל ועד למועד מעצרו במרץ 2017, המשיך מוצטפא ונסע לתורכיה חמש פעמים נוספות, ופעל כדי להשיג כספים מהעמותות הזרות המפורטות בחלק הכללי, וזאת לצורך מימון פרויקטים של התנועה האסלאמית. במהלך אותן נסיעות, העביר מוצטפא לעמותות הזרות את החשבוניות שהוציא מוסא והוציאו "קבלני ביצוע" נוספים בדבר הכספים שהתקבלו מהם.

בהתאם לעקרונות האמורים הוציאו מוצטפא, מוסא, אבו חרבי, פואז וג'בארין אל הפועל מספר רב של פרויקטים במסגרת פעילות "דעווה" מטעם התנועה האסלאמית, כדלהלן: פרויקט "האכלת הצם בירושלים" - חלוקת ארוחות 'שבירת צום' לאלפי צמים שהגיעו לתפילה ברחבת מסגד אלאקצא, פרויקט "אלאדאח' 2016" - מימון ורכישת ארוחות בשריות למשפחות מוסלמיות בעת חג הקורבן, פרויקט חלוקת ילקוטים ומכשירי כתיבה לילדים בגנים ובבתי ספר, פרויקט "המסגד בתרשיחא" - פרויקט שעניינו שיפוץ של מסגד 'אלחמולה' בעיר מעלות-תרשיחא שבגליל המערבי, פרויקט עצי הזית- הספקת עצי זית לתושבי מזרח ירושלים המוסלמים לצורך נטיעתם בקרקעותיהם, פרויקט החימום ושמיות החורף - רכישת שמיות ותנורים, עבור משפחות במזרח

ירושלים, שני פרויקטים של "בניית מסגד בנגב", פרויקט "הילקוטים השני" לילדים במזרח ירושלים, פרויקט "הצרכים החורפיים" חלוקת בגדי חורף לילדים במזרח ירושלים, פרויקט "מלגות המכון הערבי ליתומים", פרויקט "סל המזון" - חלוקת סלי מזון בירושלים, פרויקט "רכישת כלי רכב חשמליים לרחבת מסגד אל-אקצא", פרויקט החלפת ברזים במסגדים.

בין מאי 2016 למרץ 2017, העבירו העמותות הזרות לחשבונות חדאיק, מחאמיד ועבאסי, סך כולל של 3,250,000 ₪. כספים אלה שימשו להוצאה לפועל של פעילות "דעווה" בישראל, על ידי התנועה האסלאמית, בשמה, ועל-מנת לקדם את יעדיה.

בין מאי 2016 למרץ 2017, קיבל מוצטפא ממוסא, בשם עמותת אמאן, סכומי כסף במזומן שהוגדרו כ'עמלות' שנוכו מהסכומים שהעבירו העמותות הזרות לחשבונות חדאיק, בסך כולל של כ- 425,000 ₪ (להלן: "כספי העמלות"). מוצטפא השתמש בכסף למימון הוצאותיה השוטפות של עמותת אמאן, ולתשלום משכורתו שלו ומשכורותיהם של ג'בארין ושל עובד נוסף של אמאן.

בין מאי 2016 למרץ 2017, העבירו העמותות הזרות לחשבונות חדאיק סך של 440,000 ש"ח לפחות, לטובת פרויקטים שבוצעו על ידי "קבלני ביצוע" אחרים, ביניהם עבאסי, מחאמיד ועוקבי (להלן: "כספי קבלני הביצוע"). מוסא העביר את הכספים שקיבל במזומן למוצטפא, בניכוי עמלה תמורת השימוש בחשבונותיו. כמפורט לעיל, במקרה אחד לפחות שילם מוסא בעצמו בשם אמאן ל"קבלן הביצוע" עבאסי. בשאר המקרים, השתמש מוצטפא בכספים לצורך התשלום במזומן ל"קבלני הביצוע", בניכוי עמלת "אמאן". מוסא הנפיק חשבוניות לעמותות הזרות, תוך יצירת מצג שווא לפיו שימש בעצמו כ"קבלן הביצוע".

הסכומים שקיבל מוסא לחשבונות חדאיק מהעמותות הזרות, שימשו אותו גם לצורך תשלום שכרם של פואז ואבו חרבי, כ- 5000 ₪ לחודש לכל אחד מהם, זאת בין החודשים יולי 2016 ועד פברואר 2017.

את כספי העמלות וכספי קבלני הביצוע שקיבל מוסא לחשבונות חדאיק מהעמותות הזרות, נהג מוסא להעביר למוצטפא במזומן במפגשים פנים מול פנים שיועדו לשם כך. גם לאבו חרבי, לפואז וג'בארין הייתה מעורבות בהעברת אותם כספים, בין על דרך של תאום המפגשים בהם הועברו כספים, ובין על דרך של העברתם בפועל. כך למשל, בהזדמנות אחת לפחות, העביר אבו חרבי ופואז סכום של 40,000 ₪ שהתקבלו לחשבון חדאיק, למוצטפא.

העברות הכספים מחו"ל באופן המתואר לעיל, נועדו להסתיר את ייעודם האמיתי של הכספים, להרחיק ככל שניתן כל קשר בינם לבין התנועה האסלאמית, לבין הנאשמים שפועלים במסגרתה, ועמותת אמאן, וזאת על מנת להרחיק את חשד הרשויות ולמנוע את תפיסת הכספים על ידן.

בהתאם לעקרונות האמורים לעיל, פעלו מוצטפא, סלימאן וג'בארין, על מנת להוציא אל הפועל את הפרויקטים שיפורטו להלן. המדובר בפעולות ממשיות שונות לשם הגשמתם של הפרויקטים, הכוללות: יצירת קשר עם הגורמים המייצגים את מי שעתידים ליהנות מן הפרויקט והגדרת הצורך מולם; הכנת תכניות; איתור קבלן מבצע; ביצוע מחקר שוק ובדיקות מקצועיות נדרשות; קביעת העלות הצפויה של הפרויקט; פניה לעמותות הזרות בעל פה ובכתב, הצגת הפרויקט המתוכנן בפניהן והגשת בקשה אליהן כי יממנו אותו בסכום העלות המשוערת בתוספת עמלה. חרף הפעולות הללו, ועל אף שבחלק מהמקרים ננקטו גם פעולות על ידי העמותות הזרות וגם על ידי קבלני הביצוע, לא הושלמה העברת הכספים לארץ והפרויקטים לא הושלמו. בין היתר מדובר

בפרוייקטים שלהלן: פרויקט "בית חולים אלרחמה" - רכישת ציוד עבור בית החולים 'אלרחמה', השייך לעמותת 'אלזוהר' ונמצא בעיר טמרה, "פרוייקט בית ספר פרטי בלוד", פרויקט "בית הספר הפרטי קלנסווה", פרויקט "מרכז המחקרים" - פרויקט שעתיד היה לצאת אל הפועל החל מן הרבע האחרון של שנת 2016, ועניינו מימון מרכז מחקרים שיפועל על ידי עמותת "חדיג'ה" באום אלפאחם, פרויקט "ילקוטי בית הספר" - חלוקת תיקים לתלמידים במזרח ירושלים ובעכו, "פרוייקט בית הספר אלריבאט" - שיפוץ מבנה שבו מסגד ובית ספר בקלנסווה, פרויקט "המקצועות הידניים" - מימון כיתות לימוד ומשכורות למורות, תכניות הכשרת נשים לצורך עבודה מהבית, פרויקט "דקלום הקוראן", פרויקט "לימודי עזר", פרויקט "ההזמנה האישית" - הדפסת עלונים שיחולקו בציבור, הקוראים ליישום עקרונות אסלאמיים, פרויקט "אנרגיית השמש" - התקנת לוחות חשמל במגורי בדואים בנגב, פרויקט "האוטובוס" - עמותת מירתונא התורכית פנתה למוצטפא בבקשה שירכוש מטעמה אוטובוס לחמישים נוסעים, לטובת מימוש הפרוייקטים האחרים בארץ אותם היא מממנת, פרויקט "עזרה לבתים בקלנסווה" - סיוע כספי לאנשים שבתיהם נהרסו, כפי הנראה בעקבות צו הריסה מטעם הרשויות, פרויקט "שיפוץ הבתים בעיר העתיקה" - שיפוץ חלונות בבתי בעיר העתיקה בירושלים, פרויקט "בגדי חורף" - הספקת ביגוד חורף למשפחות בנגב, פרויקט "דישון עצי המסגד" - פיזור דשן וטיפול העצים שסביב המסגדים הבולטים בערים המרכזיות של המגזר הערבי, פרויקט "הכיסא הנייד" - רכישת כיסאות ניידים למסגדים, לשימושם של בעלי מגבלות, פרויקט "חבילות המזון" - רכישת חבילות מזון לטובת משפחות מוסלמיות עניות בנגב, פרויקט "רכישת כלי רכב להעברת המתים" - רכישת כלי רכב ייעודיים כאמור להעברת נפטרים מהמסגדים לבתי הקברות לטובת עמותה מוסלמית במזרח ירושלים, פרויקט "בניית בית ספר פרטי אלג'דידה" - הקמת בית ספר ביישוב ג'דידה-מכר.

במהלך כל תקופת פעילותה של אמאן המתוארת לעיל, פיקח סלימאן על התנהלות עמותת אמאן והפרוייקטים שיצאו לפועל ותוכננו לצאת לפועל תחת חסותה, ועמד בקשר תכוף עם מוצטפא.

על מנת להימנע מתפיסתם על ידי הרשויות, עשו מוסא ואבו חרבי שימוש בטלפונים מבצעיים ייעודיים, בהם השתמשו רק לצורך התקשרות זה עם זה. כמו כן, מוסא ומוצטפא נמנעו מלשוחח ישירות בטלפון, והמפגשים ביניהם תואמו באמצעות אבו חרבי וג'בארין. העברת הכספים ממוסא למוצטפא במזומן, במפגשים פנים מול פנים, נועדה אף היא לטשטש את עקבותיו של הכסף שנכנס לארץ, ולהסתיר את ייעודו - המשך פעילות התנועה האסלאמית.

ממועד שאינו ידוע למאשימה, ועד ליום 21.3.17, החזיק מוסא במגירת שולחן העבודה שבביתו 10 כדורי טבליות סם אסור מסוג MDMA, שלא לשימוש עצמי.

8. על רקע האמור הואשמו המשיבים 4-7 בעבירות הבאות:

כלל המשיבים - קשרו קשר ביניהם, ובין מוצטפא, מוסא ואבו חרבי, לפעול כדי להמשיך ולקיים את פעילות התנועה האסלאמית - התאחדות בלתי מותרת וארגון הטרור לאחר כניסתו לתוקף של חוק המאבק בטרור, דהיינו לבצע עבירות מסוג פשע לפי חוק המאבק בטרור (ביחס לתקופה שבין 1.11.16-15.11.15 העבירות המקבילות לפי תקנות ההגנה וחוק איסור מימון טרור, תשס"ה-2005 (להלן: "חוק מימון טרור")): עבירה של חברות בארגון טרור, לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור; עבירה של מתן שירות לארגון טרור, לפי סעיף 23 לחוק המאבק בטרור; ועבירות של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור לפי סעיף 32 לחוק המאבק בטרור.

הנאשמים שימשו כחברים בארגון טרור אשר נטלו חלק בפעילות הארגון, או ביצעו פעילות בעבור הארגון או במטרה לקדם את פעילותו (ביחס לתקופה שבין 1.11.16-15.11.15 שימשו כחברים להתאחדות בלתי מותרת

או פעלו (כחברים).

עוד עשו הנאשמים כל אחד, ובצוותא חדא, פעולות ברכוש במטרה לסייע, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור. משיבים 3 ו- 7 ניסו לבצע פעולות ברכוש במטרה לסייע, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור.

9. על רקע האמור הואשמו המשיבים 1-3 בעבירות הבאות:

כלל המשיבים- קשרו קשר ביניהם, ובין סלימאן, גריפאת, פואז וג'בארין, לפעול כדי להמשיך ולקיים את פעילות התנועה האסלאמית - התאחדות בלתי מותרת וארגון הטרור לאחר כניסתו לתוקף של חוק המאבק בטרור, דהיינו לבצע עבירות מסוג פשע לפי חוק המאבק בטרור (ביחס לתקופה שבין 15.11.15-1.11.16 העבירות המקבילות לפי תקנות ההגנה וחוק איסור מימון טרור, תשס"ה-2005 (להלן: "חוק מימון טרור")): עבירה של חברות בארגון טרור, לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור; עבירה של מתן שירות לארגון טרור, לפי סעיף 23 לחוק המאבק בטרור; ועבירות של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור לפי סעיף 32 לחוק המאבק בטרור.

המשיבים 1-3 שימשו כחברים בארגון טרור אשר נטלו חלק בפעילות הארגון, או ביצעו פעילות בעבור הארגון או במטרה לקדם את פעילותו (ביחס לתקופה שבין 15.11.15-1.11.16 שימשו כחברים להתאחדות בלתי מותרת או פעלו כחברים).

הנאשמים 4 ו- 5 (מוסא וחברת אלחדיק) נתנו שירות לארגון טרור או העמידו לרשותו אמצעים, ויש במתן השירות או בהעמדת האמצעים כדי לסייע לפעילות הארגון או לקדמה (ביחס לתקופה שבין 15.11.15-1.11.16 עשו עבודה כלשהיא או ביצעו שירות כלשהו בשביל התאחדות בלתי מותרת).

המשיבים 1-3 עשו ובצוותא חדא, פעולות ברכוש במטרה לסייע, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור.

משיב 1 ועמותת אמאן ניסו לבצע פעולות ברכוש במטרה לסייע, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור.

משיב 3- החזיק סם מסוכן שלא כדין ושלא לצרכיו העצמית.

10. מפרק העובדות של האישום השני שבכתבי האישום עולה כי הכספים שהעבירו העמותות הזרות לצורך ביצוע פרויקטים של התנועה האסלאמית בישראל, הם כספים ששימשו הלכה למעשה לצורך פעולות "דעווה" של התנועה האסלאמית לאחר שהוכרזה ואף לאחר שהוגדרה ארגון טרור, והם נועדו ואף קידמו בפועל את מטרותיה האסורות של התנועה האסלאמית. "העמלות" שנכללו בכספים שהתקבלו מחו"ל, נועדו לקידום העבירות ולתשלום שכרם של מוצטפא, אבו חרבי, פואז וג'בארין, פעילי התנועה האסלאמית, על פעילותם בקידום פעולות התנועה.

כל הכספים הללו הם בגדר רכוש אשר מקורו בביצוע עבירות על פי סעיפים 22(ב), 23, ו-32 לחוק המאבק בטרור (ביחס לתקופה שבין 15.11.15-1.11.16 עבירות לפי סעיפים 85(א) ו- (ב) לתקנות ההגנה וסעיף 8 לחוק מימון טרור), רכוש אשר שימש ואפשר את ביצוען, ורכוש שנעברה בו עבירה, ועל כן הנם בגדר רכוש אסור לפי חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון", ו"הרכוש האסור").

הרכוש האסור כולל כספים שהצטברו, בין בפעולה אחת ברכוש ובין בכמה פעולות ברכוש, בתוך תקופה של שלושה חודשים, בין החודשים דצמבר 2016 ועד פברואר 2017, לסכום של למעלה מ- 500,000 ₪.

במטרה להסוות ולהסתיר את מקורו של הרכוש האסור, את זהות בעלי הזכויות ברכוש, את תנועותיו ואת הפעולות שבוצעו בו, וכן במטרה שלא יהיה דיווח מצד הבנקים לפי חוק איסור הלבנת הון, וכל זאת במטרה

להסתיר את הקשר של הרכוש האסור לנאשמים עצמם, לתנועה האסלאמית ולקידום מטרותיה - ביצעו מוצטפא ומוסא ברכוש את הפעולות הבאות שיפורטו להלן. התנהלות זו נבעה בין היתר משום שהם חששו כי אם יפעלו באופן גלוי, באמצעות חשבון בנק בישראל, הרי שאם יעלה חשד באשר לטיב פעולותיהם ומקור הכספים, יוכלו הרשויות לתפוס את חשבון הבנק או שפיקדי הבנק עצמם יחליטו לסרב להעברות כספיות מסוימות, כפי שאמנם קרה בהזדמנות אחת.

א. נמנעו מכל העברה ישירה של רכוש מהעמותות הזרות לאמאן. במקום זאת, סיכמו כי כלל הרכוש האסור יעבור ישירות לחשבונות חדאיק, או ישירות ל"קבלני הביצוע", ביניהם מחאמיד ועבאסי.

ב. השתמשו בחשבונות חדאיק אשר בבעלות מוסא כ"צינור" להעביר כספים מהעמותות הזרות שנועדו לפעילות התנועה האסלאמית, בהסתר, על מנת להימנע מכך שיקושרו לתנועה האסלאמית, לעמותת אמאן, ולפעילי התנועה האסלאמית התנועה האסלאמית ששכרם שולם בכספים אלה. במקרה אחד לפחות, אף יצרו הסכם פיקטיבי לפיו חדאיק היא מבצעת הפרוייקט, בעוד שהפרוייקט בוצע על ידי עוקבי אשר קיבל התשלום במזומן.

ג. נמנעו משימוש בחשבון הבנק של אמאן. לפיכך, כספי "העמלות" ששימשו את אמאן,

והכספים של "קבלני הביצוע" עברו ממוסא למוצטפא במזומן, מיד ליד. מפגשים אלו תואמו על ידי ג'בארין ואבו חרבי, על מנת להמעיט עד כמה שניתן את הקשר הישיר בין מעביר הכסף ומקבלו בפועל ולהסתיר את הפעולה ברכוש. מוסא ואבו חרבי, עשו שימוש ב"מכשירי טלפון מבצעים" ייעודיים, בהם השתמשו רק לצורך התקשרות האחד עם האחר.

כפי שיפורט לעיל, סלימאן, מוצטפא ומוסא, הם שיזמו הנחו והובילו לא רק את האופרציה של הפרוייקטים השונים המתוארים באישום הראשון, אלא את אף הפעולות ברכוש שנועדו לשם ההסתרה, כמפורט לעיל;

ד. כמתואר באישום הראשון, סלימאן היה מיוזמי ומטווי המיזם העברייני, לפי שהיה מעורב בהקמת אמאן, הנחה את שאר קושרי הקשר בחידוש פעילות התנועה האסלאמית באמצאות אמאן, הוביל את המפגש המתואר בסניף café cafe שבו סוכמו דרכי הסתרה של הרכוש האסור, ועמד במעלה הדרך בקשר טלפוני רצוף עם מוצטפא לשם הנחיה עדכון ופיקוח.

ה. כמתואר באישום הראשון, מוצטפא נטל חלק פעיל בגיבוש המיזם מתחילתו ובהפעלתו הלכה למעשה על דרך של גיוס הרכוש האסור מהעמותות הזרות, הפנייתו לפרוייקטים השונים, וניכוי ושימוש ב"עמלות" מתוך אותו רכוש בדרך של הסתרה.

ו. כמתואר באישום הראשון, מעבר למעורבותו הפעילה של מוסא במיזם העברייני ובהוצאה מן הכוח אל הפועל של פרויקטים רבים בתור "קבלן ביצוע", הוא שימש בעצמו, וכן העמיד את חברת חדאיק ואת חשבון הבנק שלה לשימוש התנועה האסלאמית כ"צינורות" להעברת כספים מן העמותות הזרות לטובת הפרוייקטים של התנועה האסלאמית, ולחברים בתנועה האסלאמית.

הרכוש אסור שהועבר כאמור לעיל, מן העמותות הזרות למוסא וליתר "קבלני הביצוע", מהקבלנים לאמאן, ומהם כשכר למוצטפא, אבו חרבי, פואז, וג'בארין, התערבב עם רכוש אחר המצוי בשליטם של מוצטפא ומוסא, ובכך "צבע" את כלל הכספים המצויים בידם כגובה הרכוש האסור שבו נעשו פעולות.

על רקע האמור הואשם המשיב 4 בעבירות הבאות:

משיב 4 ביצע בצוותא חדא עם מוצטפא ומוסא, פעולות ברכוש אסור בסך כולל של למעלה מ- 3 מיליון ש"ח, זאת במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית הפעולות בו.

משיב 4 בצוותא חדא עם מוצטפא ומוסא פעולות ברכוש, במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיפים 7, 8, 9 לחוק איסור הלבנת הון.

משיב 4 בצוותא חדא עם מוצטפא ומוסא, פעולות ברכוש, בידיעה שהוא רכוש אסור, והוא מסוג הרכוש המפורט בתוספת השנייה לחוק איסור הלבנת הון ובשווי של למעלה מ- 500,000 ₪ במשך תקופה של שלושה חודשים.

על רקע האמור הואשמו המשיבים 1 ו- 3 בעבירות הבאות:

משיבים 1 ו- 3- מוצטפא, עמותת אמאן, מוסא וחברת אלחדיק בצוותא חדא עם סלימאן, עשו פעולות ברכוש אסור בסך כולל של למעלה מ- 3 מיליון ש"ח, זאת במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית הפעולות בו.

מוצטפא, עמותת אמאן, מוסא וחברת אלחדיק בצוותא חדא עם סלימאן עשו פעולות ברכוש, במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיפים 7, 8, 9 לחוק איסור הלבנת הון.

מוצטפא, עמותת אמאן, מוסא וחברת אלחדיק עשו בצוותא חדא עם סלימאן, פעולות ברכוש, בידיעה שהוא רכוש אסור, והוא מסוג הרכוש המפורט בתוספת השנייה לחוק איסור הלבנת הון ובשווי של למעלה מ- 500,000 ₪ במשך תקופה של שלושה חודשים.

גדר המחלוקת

11. בענייננו, המשיבים אינם חולקים על העובדות שתוארו בכתב האישום, אך כופרים בקיומו של היסוד הנפשי. הם אינם כופרים בפעילות הצדקה אותה הם ביצעו ובהיקף הכספי שלה, אלא טוענים כי פעילותם היא לגיטימית ולא נועדה לשרת את האידיאולוגיה ההרסנית ומטרות התנועה האסלאמית כמפורט בסעיף 2 לכתב האישום. עיון וניתוח הטיעונים מעלה כי למעשה, לא היתה מחלוקת אודות עיקר הפעולות והמעשים המיוחסים למשיבים מלבד המפגש בין פואז לבין סלימאן, מוצטפא, מוסא ואבו חרבי בבית הקפה cafe שנטען כי במהלכו סיכמו המשתתפים את עקרונות המשך פעילותה של התנועה האיסלאמית באמצעות אמאן וחדאיק.

בקצירת האומר, המחלוקת נוגעת לשאלת היסוד הנפשי, האם למשיבים הייתה מודעות לכך שפעילות הצדקה בוצעה במסגרת פעילות התנועה האיסלאמית.

הבקשה למעצר עד תום ההליכים

12. בבקשה למעצר עד תום ההליכים נאמר, כי כתב האישום שהוגש נגד המשיבים מייחס להם עבירות ביטחוניות, כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס להם, כי העבירות המיוחסות למשיבים מקימות חשש סביר ששחרורם יסכן את ביטחונם של אדם ואת ביטחון הציבור, ולפיכך קמה עילת מעצר נגדם לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), כי העבירות המיוחסות למשיבים הן עבירות ביטחון, ובהתאם לכך קמה כנגדם חזקת מסוכנות בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, וכי סוג העבירות וחומרתן מצביעות על כך שלא ניתן להשיג את מטרות המעצר בדרך של שחרור המשיבים בתנאים. ביחס למשיב 7 התבקש להאריך את תנאי השחרור עד לתום ההליכים תוך החמרת התנאים לנוכח חלקו בביצוע העבירות ובהתחשב בכך ששחרר בתנאים בשלב החקירה.

טענות המשיבים

13. **בא כוח משיב 4** התנגד לקיומן של ראיות לכאורה לכך שהיה בפעולות שנעשו עבור הציבור מימד אידיאולוגי הרסני נגד מדינת ישראל. לדידו, הפעולות שנעשו נועדו לסייע לנזקקים והיוו "צדקה" עבורם. לדידו, לא נמצאו ראיות אובייקטיביות הקושרות אותו למעשים וכדי להפוך צדקה זו לאסורה, התביעה צריכה להוכיח שהצדקה היא מניפולציה למען קידום אידיאולוגיה. כמו כן, גם אם כן מדובר בהפצת אידיאולוגיה, מדובר בהפצת אידיאולוגיה בדרך של צדקה ולא בדרך של אלימות וגזענות. ב"כ משיב 4 הפנה להודעות המשיבים התומכות בטיעוניו.

עוד הפנה למקרה של בית ספר בכפר כנא שנוהל והוקם על ידי התנועה האסלמית וממשיך באותה פעילות עצמה בהכשר הרשויות, לדידו יש לגזור גזרה שווה מפעילות זו לפעילות הצדקה המיוחסת למשיבים בעניינינו.

כן טען כי לא נתקיימו אצל המשיב היסודות הנדרשים לעבירת חברות בארגון טרור - משיב 4 לא נטל חלק פעיל או הביע הסכמה להצטרף לארגון. לאור העובדה שבאותו מועד בו בוצעו העבירות, התנועה האיסלאמית לא הייתה ארגון טרור אלא רק נחשבה להתאחדות בלתי מותרת, לא ניתן לייחס למשיב את העבירה שבוטלה. יש לקונה בחוק בתקופה שהיו עמותה ואין הוראת מעבר כך שמי שהיה חבר בהתאחדות לא מותרת הופך לחבר בארגון טרור.

עוד טען ב"כ משיב 4 לאכיפה בררנית בין משיבים 6-1 לבין משיב 7, שכן בעניינם התבקש בית המשפט להורות על מעצרם עד לתום ההליכים ואילו משיב 7 שוחרר למעצר בית, למרות שחלקו של משיב 7 בביצוע העבירות הוא עיקרי שכן ששימש כמייסד עמותת אמאן, פנה למשיב 1 כדי להפעיל את פעילויות הצדקה וקיבל ממנו דיווח על הפעילויות, ופעל מול הבנקים. ב"כ משיב 4 הוסיף כי הפגיעה בשוויון היא למעשה פגיעה באמון הציבור כלפי המערכת המשפטית מעבר לפגיעה בנאשמים עצמם והפנה לפסיקה התומכת בטיעוניו.

באשר לעילת מעצר, נטען כי מאחר שכתב האישום אינו מגלה עבירה ממילא יש לשחרר את משיב 4. לחילופין טען כי אם בית המשפט יקבע שמתקיימת עבירה ועילת מעצר הרי שבהתחשב בכך שמשיב 4 בן 60, אב

לשבעה ילדים וסב לנכדים, רופא שיניים, סובל מבעיות רפואיות, בעל עבר פלילי לא רלוונטי משנת 2002 ובהתחשב באכיפה הסלקטיבית, ב"כ משיב 4 ביקש לשחררו, למעצר בית או לחילופי חילופין להורות לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו.

14. באת-כוח משיב 1 הצטרפה לדברי ב"כ משיב 4 והדגישה כי פעילות העמותה היא אזרחית, ולא קיימת פעילות הטפה. לדידה, העברות הכספים נעשו באמצעות עמותות חוקיות וכשרות. עוד הוסיפה כי אין איסור להתקשרויות בין הצדדים במזמן וכי העברות הכספים תועדו, כך שהטענות בדבר הסוואת הפעילות אינן נכונות.

בהתחשב בכך שהמשיב בן 52, אב לילדים ללא עבר פלילי, למעשיו יש אופי אזרחי חברתי ולא בטחוני או צבאי ומסוכנותו ניתנת לאיון ובהתחשב בכך שמשיב 1 לא הקים את העמותה ותפקידו היה לגייס כספים ולדאוג לפרויקטים, יש להפנות את משיב 1 לשירות המבחן שיבחן חלופת מעצר בעניינו. באת כוח משיב 1 הפנתה לפסיקה בעניינם של נאשמים בעבירות ביטחוניות חמורות יותר אשר בית המשפט החליט לשחררם לחלופת מעצר.

15. בא-כוח משיב 2 הצטרף לדברי ב"כ משיב 4 ומשיב 1 ולפסיקה שהוגשה לתמיכה בטיעוניהם. לדידו, לא מתקיים היסוד הנפשי וחברי התנועה האיסלאמית ממשיכים לפעול באופן עצמאי בפעילות הצדקה. גם משיב 2 פעל באופן עצמאי והפנה להודעותיו התומכות בטיעונו.

עוד טען כי בהתחשב בכך שהמשיב "פועל פשוט" שקיים את הוראות משיב 3, בהתחשב בכך שמשיב 2 ללא עבר פלילי, עובד ניקיון, שחקן והמפרנס העיקרי במשפחתו שמונה אשה וארבעה ילדים, יש לשחררו.

16. בא כוח משיב 3 הצטרף לדברי באי הכוח כאמור ולפסיקה שהוגשה לתמיכה בטיעוניהם. ציין את חלקו של המשיב במעשים וכן את נסיבותיו האישיות שהוא בן 38, ללא עבר פלילי שעבד מעל 15 שנה בחלוקת מוצרי מזון, ובכך שהוא לא חשב שמעשיו הם לא חוקיים, אלא לכל היותר עבירות מס. הוא עתר כי משיב 3 יופנה לשירות המבחן על מנת שיבחן חלופת מעצר בעניינו.

17. בא כוח משיב 5 הצטרף לדברי באי הכוח המשיבים כאמור ולפסיקה שהוגשה לתמיכה בטיעוניהם והוסיף שקיימת הפליה בין המשיבים ביחס למעורבים אחרים בתנועת אמאן ששחררו במהלך החקירה ולא הוגש נגדם כתב אישום. בא כוח המשיב הפנה להודעות וזכ"ים להוכחת טיעונו שאין למשיב קשר לתנועת אמאן.

עוד הוסיף כי בהתחשב בכך שמשיב 5 הוא "פועל פשוט" שרק תיאם פגישה בין משיב 1 למשיב 3 בהתאם לבקשתו של משיב 1 ממנו וכי אין ראיות הקושרות אותו למעשים המיוחסים לו, יש להפנות את משיב 5 לשירות המבחן שיבחן חלופת מעצר בעניינו.

18. **באי כוח משיב 6** הצטרפו לדברי באי הכוח המשיבים כאמור ולפסיקה שהוגשה לתמיכה בטיעונים והדגישו שמעשי המשיבים לא מקימים עבירה פלילית, המתואר בכתב האישום הוא לא פעילות דעווה. בא כוח המשיב הפנה להודעות וזכד"ים להוכחת טיעונו.

19. עוד הוסיפו בעניינו של משיב 7 וטענו כי קיים כרסום בתשתית הראייתית לגבי משיב זה נוכח סתירה בדברי משיב 1 שאומר בהודעה במשטרה כי משיב 7 הוא פעיל ותיק בתנועה האסלאמית ובהודעה אחרת לאחר מכן אומר שלא מכיר את משיב 7. באי כוח המשיב ציינו שמשיב בן 56 בקרוב בגיל פרישה כך שהמשך השמתו במעצר בית תגרום לו לאבד את זכויותיו, לפיכך ביקשו להקל בתנאי השחרור ולאפשר לו לצאת לעבודה.

טענות המבקשת

20. באת כוח המבקשת מנגד עתרה להורות על מעצרו של המשיבים על תום ההליכים המשפטיים נגדם ולהחמיר את תנאי השחרור של משיב 7. נטען כי הראיות מבוססות על הודאות המשיבים 1-3 בפני חוקרי המשטרה, על נתוני תקשורת ועל האזנות סתר. לדידה, מגרסאות משיבים 1-3 עולה כי למשיבים היה יסוד נפשי של מודעות למסגרת בה פעלו, ובגרסאותיהם יש להפיל את יתר המשיבים. על כן לשיטת באת כוח המבקשת מדובר בתשתית ראייתית לכאורית כנדרש לפי המבחנים שנקבעו בפסיקה. ב"כ המבקשת סקרה בהרחבה את חומרי הראיות באשר לכל אחד ואחד מהמשיבים.

ב"כ המבקשת ציינה שלא נדרש להוכיח כי פעולות המשיבים קידמו אידיאולוגיה מסוימת, אלא רק נדרש להוכיח כי הפעולות נעשו במסגרת ארגון טרור. היינו, אין איסור בחוק על צדקה ופעילות למען נזקקים, אלא האיסור הוא על פעולה במסגרת ארגון טרור. מדובר בפעולות שלא נדרשת עבורם הוכחה לכך שהצדקה קדמה אידיאולוגיה או שהייתה אפשרות כזו. עוד טענה באת כוח המבקשת כי שיטת הפעולה בה נקטו המשיבים במסגרת העמותה נשוא כתב האישום דומה לשיטת הפעילות במסגרת פעילות התנועה האסלאמית טרם ההכרזה עליה כארגון טרור. עוד ציינה באת כוח המבקשת כי התנהלות עמותת אמאן כך שהסוותה את פעילותה ונמנעה מלהחזיק נכסים בעצמה באמצעות עמותת אלחדיק, אינה לגיטימית ומעידה על היסוד הנפשי.

באת כוח המבקשת הדגישה על דרך ההפניה לפסיקות בתי המשפט, כי גם בפעולות שלכאורה מטרתן היא אזרחית, קיימת מסוכנות. שכן פעולת המימון יש בה לשמור על חיות הארגון, לפתחו ולאפשר ביצוע פעולות טרור עתידיות.

לעניין משיב 4, באת כוח המבקשת טענה שמשיב 4 ריצה עונש מאסר של למעלה משנתיים במסגרת פעילות אזרחית שנעשתה בשיתוף עם תנועה החמאס כאשר שיטת הפעולה דומה בנסיבות דומות כאשר המיוחס למשיב 4 בשני המקרים דומה. המשיב הקים במסגרת התיק בו נעצר גוף שהוכרז, קבע פגישות עם תורמים מחו"ל על מנת לגייס כספים והקים גוף חלופי לטובת המשך הפעילות. לכן, בשל העובדה שמשיב 4 הועמד

לדין בעבירות דומות והורשע ושב לבצע עבירות דומות, קמה מסוכנות ברמה גבוהה שלא מאפשרת שחרור בחלופה. הוא יזם, בכיר וחולל מהלך משמעותי בתנועה.

לגבי משיב 1 טענה כי הוא ניהל את המערך ביד רמה והוציאו לפועל. **משיב 3** ביצע את הפעולות בפועל וסיפק את החברה שלו וחשבונות הבנק שלה שימשו צינור כספים ששימש את התנועה האיסלאמית. **משיב 2 ומשיב 5** ביצעו בפועל את הפעילות ונטלו חלק בישיבות התכנון. משיב 5 קישר בין משיב 1 למשיב 3 ופעיל שנים רבות בתנועה האיסלאמית. **משיב 6** הוא יד ימינו של משיב 1 ותיאם את כל הפעילויות ו**משיב 7** יזם את הפעילות. כלומר, מדובר הפעילות יומיומית, במערך מתוכנן ומתוחכם שכלל מספר רב של מעורבים והעברת סכומים נכבדים מחו"ל. הפעילות תוכננה מראש והמשיבים נקטו בפעולות הסתרה מהרשויות כך שהמעשים נעשו על רקע אידיאולוגי והביאו לידי סכנת הציבור ושלטון החוק.

לטענתה בשים לב לחזקת המסוכנות הסטטוטורית הנשקפת מצד המשיבים לא ניתן לאיין מסוכנות זו באמצעות חלופה כלשהי ועל כן התנגדה לשליחת המשיבים לשירות המבחן שיבחן חלופה והדגישה כי מסוכנות משיב 4 היא מובהקת.

לעניין טענתו של ב"כ משיב 4 על הלקונה בהוראות המעבר, הפנתה באת כוח המבקשת לסעיף 4 ו- 5 לחוק העונשין מהם עולה שקיימת חובה להחיל את החיקוק המקל. בהקשר למשיב 7 התנגדה באת כוח המבקשת להקלה בתנאי השחרור ולדידה האיזון הראוי הוא בכך שהוא לא עצור ממש שמיוחסות לו עבירות חמורות למרות שהוא בכיר בעמותה והקים אותה. כן גרסתו נסתרה על ידי משיב 1 ונתוני התקשורת.

לנוכח האמור ביקשה המבקשת להורות על מעצר המשיבים עד תום ההליכים נגדם.

21.ביום 4.6.17 הגיב בכתב בא כוח משיב 2 לטענותיה של באת כוח המבקשת וטען להעדר יסוד נפשי בפעולותיו של משיב 2 מאחר שכשם שחשב שאין פסול בהפעלת בית הספר בכפר כנא בשל שיוכו לתנועה האסלאמית, השינוי היחיד היה שהעמותה שניהלה אותו היא עמותה חוקית, ולכן אדם סביר יחשוב שאין בכך שום פסול, אף אם העובדים והנהלה הם אותם עובדים, כך גם ביחס לעמותת אמאן שהוצגה לפני משיב 2 על ידי המשיב 1 כעמותה חוקית, יכולה לנהל פרויקטים דומים או זהים למה שניהלה בעבר, כאשר היא מנותקת מהתנועה האסלאמית.

עוד הוסיף כי זהות המעסיק לא יכולה ללמד על היסוד הנפשי. מהראיות עולה שחדאיק היה מעסיקו ולא מוסא ועל כן משיב 2 לא יכול היה לדעת כי יש קשר בין עמותת אמאן לתנועה האסלאמית כפי שסבר משיב 1. כן טען כי חשב שהעמותות שמעבירות למשיב 3 את הכספים מחו"ל ומהם משיב 2 מקבל את שכרו, הן חוקיות ולא מהוות ראייה מפלילה כלשהי לעניין קיום היסוד הנפשי.

אשר לטענות המשיבה כי הקשר בין הארגונים ושיטת העברת הכספים מלמדת על ידיעתם, טען בא כוח משיב 2 כי אין פסול בתיווכו בין מזכיר עמותת אמאן לבינו לגבי פרויקטים משותפים בין שני הגופים שמבחינתו של משיב 2 ולפי אמונתו הם חוקיים. ההפך הוא הנכון, תיאום בין שני גופים שונים - עמותת אמאן ואלחדיק ראויים וטבעי שכל אחד יתאם פגישה מטעם המעביד שלו כיוון שמדובר בשני פועלים של גופים שונים. גם אם משיב 1 סבר כי

משיב 2 הוא עובד של אמאן, הרי שמשיב 2 סבר והאמין שאמאן היא גוף חוקי

לעניין העברת הכספים במזומן שביצע משיב 2 למשיב 1, טען משיב 2 שהיה מעורב בהעברה אחת בלבד ולא ידע שמדובר בכסף הקשור לתנועה האסלאמית וחשב שבהעברה עשה טובה למשיב 1 כי הם מתגוררים באותו מקום. והפנה לאמור בחקירתו מיום 26.3.17 ולזכ"ד מאותו היום והסביר את גרסת המשיב.

22.ביום 8.6.17 הגיבו בכתב באי כוח משיב 4 לטענות באת כוח המשיבה וטענו להיעדרה של עילת מסוכנות בעניינו של משיב 4 וזאת משום שכלל לא מיוחסת למשיבים פעילות אזרחית שנועדה לשרת ארגון טרור וזאת נוכח העובדה שהתנועה האסלאמית חדלה מלהתקיים ביום 15.11.15, עם ההכרזה עליה כהתאחדות בלתי מותרת, כך שאם היא חדלה מלהתקיים, ממילא לא ניתן עוד לדבר על פעילות אזרחית שנועדה לשרת ארגון טרור, כן פעולת הצדקה לא נועדה לקדם אידיאולוגיה פסולה ועל כן יש לברך עליהן. ב"כ משיב 4 הדגישו כי במהלך ביצוע הפרויקטים ההומניטריים המתוארים בכתב האישום לא נאמר למקבלי הצדקה ולו ברמז כי התרומות והסיוע שהועברו להם ניתנים מטעם התנועה האסלאמית, והרי הגיוני שאם המשיבים היו מבקשים לעשות בפעילות הצדקה שימוש תועלתני לצורך קירובם של מקבלי הצדקה לתנועה האסלאמית, הרי שחזקה עליהם שהיו מפרסמים זאת בראש חוצות כי הם משתייכים לתנועה זו והיא התנועה שאחראית לפרויקטים ההומניטריים. ב"כ משיב 4 ציינו כי הפסיקה אליה הפנתה באת כוח המבקשת עסקה באותם מקרים בהם הפעילות האזרחית נועדה לשרת ארגון טרור פעיל ורצחני ועל כן ניתנה החלטה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים.

בהקשר לטענת באת כוח המבקשת כי מסוכנות המשיב נלמדת גם מעברו הפלילי, ב"כ משיב 4 טענו שמעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעבר נקבע בהתבסס על כתב אישום חמור בהרבה מכתב האישום שהוא הורשע בסופו של יום וחמור בהרבה מכתב האישום במקרה דנן. כן חלפו למעלה מ-15 שנים ממועד ביצוע העבירות ועד היום, כך שיש להעניק לעבר הפלילי משקל מוגבל ביותר. לפיכך, טענו כי לא התקיימה עילת מעצר בעניינו של משיב 4.

זאת ועוד, לטענת בא כוח משיב 4 בניגוד לטענת באת כוח המבקשת, חומר הראיות מוכיח שאין ראיות לכאורה להוכחת מעשיו של משיב 4 והפנה להודעות לתמיכה בטענותיו. כן סבר שבאת כוח המבקשת לא הוכיחה כי יש בידה ראיות לכאורה לביסוס המיוחס למשיב בפגישה שנערכה בקפה קפה והפנה להודעות התומכות בטיעונו. כן, חשדם של יתר המשיבים לכך שהם פועלים במסגרת התנועה האסלאמית לא משליכה על מודעות המשיב. המשיב יודע שהוא לא פעל במסגרת התנועה האסלאמית ומעולם לא ביקש זאת מאחרים.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

23.על פי סעיף 21(א)וסעיף 21(ב) לחוק המעצרים, בטרם יורה בית משפט על מעצרו של נאשם עד תום

ההליכים המשפטיים נגדו, יש לבחון האם קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, האם קמה עילת מעצר, והאם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שתפגע בנאשם בצורה פחותה, היינו על בית המשפט לבחון חלופת מעצר.

24.הלכה היא כי בשלב זה של ההחלטה למעצר עד תום ההליכים, בית המשפט אינו נדרש להכריע בשאלת משקלן של הראיות או מהימנותן. בחינתו את חומר הראיות מוגבלת לבחינת קיומו של פוטנציאל ראיתי להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו לאחר עיבודן במשפט (בש"פ 2201/15 זניד נ' מדינת ישראל (5.5.2015) בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (25.1.2011). מקומה של בחינת המהימנות הוא בהליך העיקרי ולא בהליך הביניים של המעצר. נקבע כי על בית המשפט לבדוק את התמונה הראייתית כמכלול ולא באופן טכני. (ור' בנדון את בש"פ 8087/95, זאדה נ' מ"י, פ"ד נ(2) 133; וכן, לדוגמה, בש"פ 6458/08, פלוני נ' מ"י, (31/7/08); בש"פ 10349/09, מ"י נ' פלוני, (4/1/10).

25.עיינתי בחומר החקירה ואני סבורה שקיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים ויש בהן פוטנציאל להרשעת המשיבים בעבירות המיוחסות להם ואף קיימת עילת מעצר בעניינם. המשיבים 1-3 הודו בחקירותיהם במיוחס להם בכתב האישום. כל אחד מהמשיבים נחקר מספר פעמים, במועדים שונים, והתייחס בהודעותיו גם לחלקם של המשיבים אחרים. ביחס למשיבים 4-7 הם הופללו בידי שותפיהם המשיבים 1-3 וישנם חיזוקים לדבריהם. להלן יפורטו עיקרי הודעות המשיבים:

משיב 1

26.המשיב אינו חולק על ביצוע הפעולות המיוחסות לו בכתב האישום. יחד עם זאת, טען כי אין ראיה המצביעה על המשכיות ארגונית כזו או אחרת בין עמותת אמאן לבין התנועה האסלאמית.

עיון בראיות מעלה כי משיב 1 השיב לשאלת החוקר שעמותה שתרמה כסף לתנועה האסלאמית עד לנובמבר 2015 היא מיראת'ונה וכאשר נשאל מאילו עמותות השיג כספים לעמותת אמאן הוא השיב כי "מעמותות מיראת'ונה, בית אלמקדס ויד ביד" (ר' זכ"ד מיום 22.3.17, ש' 28-29). עולה מדברים אלה כי הגורמים שמימנו את התנועה האסלאמית טרם ההכרזה זהים לגורמים שתרמו לעמותת אמאן, כך שסביר כי עמותת אמאן פעלה במסגרת פעילות התנועה האסלאמית שפעלה טרם ההכרזה כהתאחדות בלתי מותרת ולאחר מכן ארגון טרור מוכרז שהפעילות בו אסורה.

זאת ועוד, משיב 1 נשאל מדוע לא העביר את הכספים שקיבל מהגורמים מחו"ל למימון פעילות הצדקה לבנק, והוא השיב כי "רצה להרחיק את עיני האנשים מהכספים מאחר ופחד שיחשבו שזו עמותת המשך של התנועה האסלאמית". וכשנשאל מדוע הוא חושב שאנשים יחשבו כך הוא השיב כי "היו כמה עמותות של התנועה האסלאמית שנסגרו ולא רצה להסתבך". מדברים אלו עולה שמשיב 1 הודה שניסה להסוות את פעילות העמותה (ר' זכ"ד מיום 22.3.17, ש' 30-31).

כן ציין כי "ניסה ליצור כמה שיותר הבדלים מהתנועה האיסלאמית ובתוך כך, רצה להימנע מכך שיועברו כספים ממראת'נא לחשבון הבנק" וכשנשאל מדוע השיב כי "מראת'נא העבירו כספים לפעילות התנועה האיסלאמית ואם היו מעבירים לתנועתו כסף ישיר- הדבר היה מחשיד מאוד" (ר' זכ"ד מיום 24.4.17, שעה 14:40, ש' 52-53). זאת ועוד משיב 1 הודה בחקירתו שמנהל בנק מרכזי אמר לו שהוא לא מעוניין שיוכנסו כספים לחשבון. סירובו של מנהל הבנק לקבלת כספים מעלה חשד שהעמותה פועלת במסגרת התנועה האיסלאמית, משום שלבנקים יש אינטרס שייכנסו כספים (ר' זכ"ד מיום 23.3.17 בשעה 13:25, ש' 22).

עוד אוסיף ואציין כי כאשר נשאל משיב 1 מדוע העברות הכספים לעמותת אמאן מגורמים מחו"ל היו במזומן, משיב 1 השיב כי הבנקים לא היו מוכנים לקבל צ'קים ועל כן הכל התנהל במזומן. ובהמשך השיב שלא יודע מדוע בחר להתנהל במזומן. התנהלות זו מעוררת תהיות ומעלה את החשד כי כסף זה שימש למימון פעילות טרור, שהרי העברת כספים במזומן ולא בצ'קים או העברה בנקאית מקשה מאוד את המעקב אחר כספים ולכן נראה כי נבחר אמצעי כזה לתשלום, על מנת להעביר את הכספים באופן נסתר (ר' זכ"ד מיום 24.3.17, שעה 20:40, ש' 64-73).

לא זאת אף זאת, משיב 1 מסר כי משיב 4 היה מבכירי התנועה האיסלאמית עד נובמבר 2015, יום הוצאת התנועה האיסלאמית מחוץ לחוק (ר' זכ"ד מיום 22.3.17, ש' 36). משיב 1 אישר בחקירתו כי הוא, משיב 6 ומשיב 5 היו פעילים במסגרת התנועה האיסלאמית טרם יצאה מחוץ לחוק (ר' זכ"ד מיום 24.3.17 בשעה 11:15, ש' 6). בנוסף, משיב 1 ציין בחקירתו כי "מעוניין להמשיך באותם פרויקטים של התנועה האיסלאמית, טרם סגירתה" (ר' זכ"ד מיום 24.3.17 בשעה 14:40, ש' 11) מדברים אלו ניתן לראות שבעמותת אמאן פעילים אותם אנשים שהיו פעילים במסגרת התנועה האיסלאמית ולמעשה ממשיכים פרויקטים מסוימים. כך שלשינוי שם העמותה אין משמעות. כמו כן, משיב 1 הודה בחקירתו שמבין שעשה טעות והבין שעמותת "אמאן" היא למעשה המשך של התנועה האיסלאמית (ר' זכ"ד מיום 24.3.17, שעה 20:40, ש' 101) עוד משיב 1 הודה שהבין באופן מיידי כי מדובר בעמותת התנועה האיסלאמית וזאת לאור פנייתו של משיב 4 אליו להצטרף לעמותה ולאור העובדה שמשיב 7 הוא פעיל תנועה איסלאמית מוכר (ר' זכ"ד מיום 25.3.17, ש' 7). בחקירתו מיום 25.3.17 מסר "צריך להבין שד"ר סלימאן וגם עמר לא הציגו את עצמם כאנשי התנועה האיסלאמית לא בכתב ולא בע"פ. אבל אני לא טיפש והבנתי מאופן הדברים שזה שייך לתנועה האיסלאמית כהנחה אישית שלי בגלל שתי דמויות אלה" (ר' הודעתו מיום 25.3.17, ש' 52-55).

כמו כן משיב 1 הודה בחקירתו "כל מה שאני עושה בעמותה זה מה שהתנועה האיסלאמית עשתה לפני כן. המעשים שאני עשיתי הם דומים למה שעשתה התנועה האיסלאמית, חלוקת מזון, עזרה לנזקקים" (ר' הודעת משיב 1 מיום 2.4.17, עמ' 2 ש' 27-28).

משיב 1 הודה כי פגש את מוסא, אבו חרבי, פאז ואח של מוסא בבית הקפה באום אל פאחם (ר' הודעת משיב 1 מיום 7.4.17, ש' 30-32), לכך מצטרפים נתוני התקשורת מהם עולה כי הם אכן מאוכנים ביום 15.5.16 בסביבות שעות הצהריים באום אל פחם (ר' ניתוח נתוני התקשורת תיק פל"א 58985/17). כמו כן, מנתוני התקשורת נמצא כי ישנם התקשרויות רבות בין משיב 1 לבין משיב 4 החל מחודש אפריל 2016 ועד חודש מרץ 2017 (מעל 100 רשומות) וביום המעצר 21.3.16 לא נרשמו שיחות בין השניים (ר' ניתוח נתוני התקשורת תיק פל"א 58985/17). הדבר מחזק את גרסתו כי שניהם ניהלו פרויקטים רבים בעמותה יחדיו ויש ביניהם קשר.

חיזוק נוסף עולה משיחה 745 ומשיחה 161 בהאזנת סתר עולה כי משיב 1 ומשיב 4 קבעו להיפגש.

זאת ועוד, ניתן ללמוד על הקשר בין משיב 1 למשיב 7 (יוזם עמותת אמאן) מנתוני התקשורת בהם נמצא כי

ישנם מעל 55 התקשרויות בינהם בניגוד לדבריו של משיב 7 שאין בינו לבין משיב 1 קשר(ר' ניתוח נתוני התקשורת תיק פל"א 58985/17)

כמו כן, ניתן ללמוד על הקשר בין משיב 1 למשיב 3 מנתוני התקשורת בהם נמצא כי ישנם התקשרויות בינהם החל מחודש מאי 2016 ועד לחודש מרץ 2017 (מעל 70 רשומות) (ר' ניתוח נתוני התקשורת תיק פל"א 58985/17)

די בכך כדי ללמד על הקשר בין התנועה האיסלאמית לבין המשיב 1, וממילא להקים ראיות לכאורה לכך שפעולותיו של המשיב נעשו מתוך מודעות להמשך פעילותה של התנועה האיסלאמית.

משיב 2

27. משיב 1 אישר בחקירתו שמשיב 2 פעל במסגרת עמותת "מאססת אלאקצא", שהיא חלק מהתנועה האיסלאמית, טרם סגירתה. כאשר נשאל איזו אגודה מימנה את מוסדות ופעילות התנועה האיסלאמית ומאססת אלאקצה הוא אישר שזו הייתה אגודת מראת'נא (ר' זכ"ד מיום 24.3.17 בשעה 11:15, ש' 11-12). כאמור, בעניינו של משיב 1 ניתן ללמוד מדבריו כי הגורמים שמימנו את התנועה האיסלאמית טרם ההכרזה זהים לגורמים שמימנו את עמותת אמאן, כך שסביר שעמותה זו פעלה במסגרת פעילות התנועה האיסלאמית.

על כך יוסף שמשיב 1 הפליל את שותפיו ובכללם משיבים 2,3,5,6 ומסר שהם מודעים לכך שעמותת אמאן היא המשכה של פעילות התנועה האיסלאמית לאור העובדה שהמימון הגיע ממיראתונא, הפעילים נותרו אותם פעילים והפרויקטים אותם פרויקטים "הדבר ברור לכולם וכי אפילו אין צורך לומר זאת" (ר' זכ"ד מיום 2.4.17, ש' 10-13)

חיזוק למיוחס למשיב זה עולה מכך שציין כי הוא, משיב 1, משיב 5 ומשיב 3 התכנסו בבית הקפה "קפה קפה" והחליטו כי עמותת אמאן תשתף פעולה עם מוסד "אלחדיק" (ר' זכ"ד מיום 23.3.17, ש' 21). מכאן ניתן לראות כי תכננו את פעילותם והיה למשיבים יסוד נפשי. במפגש משיב 1 אמר שמעוניין לבצע את אותם פרויקטים שביצע בעבר. גם בחקירתו דיבר על המפגש ב"קפה קפה" (ר' הודעת משיב 2 מיום 30.3.17, ש' 42-45). לכך מצטרפים נתוני התקשורת מהם עולה כי הוא יחד עם שאר המשיבים (מלבד משיב 6) מאוכנים ביום 15.5.16 בסביבות שעות הצהריים באום אל פחם (ר' ניתוח נתוני התקשורת תיק פל"א 58985/17).

גם משיב 2 הודה שהעבודה של העמותה שלהם דומה לפעילות התנועה האיסלאמית (ר' זכ"ד משיב 2 מיום 23.3.17, ש' 38).

נוסף לזאת משיב 2 ציין את המשותף בין פעילות עמותת אמאן לבין פעילות התנועה האיסלאמית טרם סגירתה והודה שמדובר באותה עבודה ובאותם פרויקטים ואף באותם מטרות של סיוע לנזקקים. כן מדובר באותן עמותות שמימנו את הפעילות בימי התנועה האיסלאמית. בנוסף חלק מהעובדים עבדו בעבר בתנועה האיסלאמית (ר' זכ"ד משיב 2 מיום 23.3.17, ש' 38) בהמשך השווה את פעילותם לפעילות עמותת התנועה האיסלאמית וזאת נוכח העובדה שמדובר בפרויקטים דומים. לא זו אף זו משיב 2 הוסיף בכתב ידו בחקירה כי **"בפועל, העבודה של מוסד אלחדיק ועמותת אמאן בערך אותה עבודה ורעיון של התנועה"**

האסלאמית אבל באמצעות עמותות חדשות חוקיות ומורשות" (ר' זכ"ד משיב 2 מיום 23.3.17).

משיב 2 הודה שכשהחל לעבוד על הפרויקטים במוסד "חדאיק" הוא הבין שמדובר בפעילות זרה. כן אמר כי גם בפרויקט מימון ארוחות הם השתמשו באותם שלטים של מיראת'ונא בהם השתמשו בשנים קודמות (ר' זכ"ד משיב 2 מיום 24.3.17, ש' 80). גם בחקירתו מיום 26.3.17 מסר שפעילותה של עמותת אמאן זהה לפעילותה של עמותת "אל תנמיה" שהייתה שייכת לתנועה האיסלאמית (ר' הודעת משיב 2 מיום 26.3.17, ש' 101-105).

די באמור כדי להצביע, לכאורה, על המשך אותם רצף פעילויות של עמותת האסלאם.

משיב 3

28. משיב 1 בחקירתו הפליל את משיב 3 ומסר שאין לו ספק שמשיב 3 ידע שמדובר בפרויקט של התנועה האיסלאמית וזאת לאור הכרותו עם משיב 7 ומשיב 2 אשר עבדו עימו בעבר באותם פרויקטים (ר' זכ"ד מיום 25.3.17, ש' 32).

עוד אוסיף שמשיב 1 מסר כי חבריו ובכללם משיבים 2,3,5,6 מודעים לכך שעמותת אמאן היא המשכה של פעילות התנועה האיסלאמית לאור העובדה שהמימון הגיע ממיראת'ונא, הפעילים נותרו אותם פעילים והפרויקטים אותם פרויקטים "הדבר ברור לכולם וכי אפילו אין צורך לומר זאת" (ר' זכ"ד מיום 2.4.17, ש' 10-13).

חיזוק נוסף למיוחס למשיב עולה מהודאתו על קבלת כספים מגורמים בחו"ל והעבירם למשיב 1 ומשיב 1 לא קיבלם ישירות (ר' זכ"ד משיב 3, מיום 21.3.17 ש' 41-35). דבריו אלו מעוררים תמיהה, שהרי מדוע לא יועברו הכספים ישירות למשיב 1 ומהם ישלם משיב 1 לקבלן, משיב 3 את העמלה שלא סביר שקבלן שטרם ביצע את הפרויקט העסקי יקבל תשלום מחו"ל, במקום שהתשלום קודם יעבור לאמאן וממנה לקבלן. בהמשך, משיב 3 הודה שהיה לו מוזר שהכסף לא הועבר ישירות למשיב 1 אלא דרכו, העובדה שמשיב 1 סרב לקבל צ'קים אלא רק מזומן וגם העובדה שנפגשו רק שניהם בעת העברת הכספים (ר' זכ"ד משיב 3, מיום 22.3.17 ש' 61). עוד אפנה לעניין זה להודעתה של ענאת מגדלאוי שמסרה שהכסף שהועבר מהעמותה מתורכיה למשיב 3 ישירות הושב אליה משום שלדידה היה מדובר בהעברה חריגה (ר' הודעתה מיום 9.5.17).

משיב 3 הודה שעושה שימוש באקסטזי מפעם לפעם עת הולך למסיבות (ר' זכ"ד משיב 3, מיום 21.3.17 ש' 47).

משיב 3 ציין שכאשר משיב 2 ביקש ממנו שישוחחו רק במכשירי טלפון מסוימים, הוא הבין כי משהו לא חוקי בהתנהלות (ר' הודעת משיב 3 מיום 23.3.17, ש' 153-157).

די באמור כדי להצביע, לכאורה, על המשך אותם רצף פעילויות של עמותת האסלאם.

משיב 4

29. משיב 3 תיאר את משיב 4 בהודעתו כך: **"האחראי הגדול על העמותה ופעילויותיה והכל עפ"י הנחיותיו והוא מכיר ומקבל דיווחים תמיד. הוא המנהל האמיתי"** (ר' הודעת משיב 3 מיום 30.3.17, ש' 55-57).

משיב 4 אישר כי הוא מכיר את מוצטפא, משיב 1, הידוע בכינויו "אבו חביב" ואמר שהוא יודע שמשיב 4 היה קשור לתנועה האיסלאמית והיום הוא עומד בראש עמותה (ר' זכ"ד מיום 4.4.17, ש' 74-75). עוד תיאר שלא זוכר בדיוק אם הוא פנה למשיב 4 או שמשיב 4 פנה אליו בבקשה לעמוד בראש העמותה (שם, ש' 77-78). משיב 4 אישר שהיה באוהל מחאה כפי שהוצג לו שעולה מעדותו של מוסטפא מיום 25.3.17 (ר' זכ"ד מיום 5.4.17, ש' 66-71). זאת ועוד, משיב 1 בחקירתו מיום 24.3.17 הביע את החשש לספר ולתת פרטים על משיב 4, ששמו הטוב יפגע (ר' זכ"ד משיב 1 מיום 24.3.17 בשעה 20:49, ש' 20-23, 30-32).

משיב 4 מסר שהוא יודע שעמותת אמאן מעורבת בפרויקטים בירושלים ובנגב ואישר שהכספים מגיעים לעמותה ממספר עמותות בחו"ל, ביניהם מיראתונא. הוא גם אישר שבקשר עם עמותות אלה וחיבר ביניהם לבין משיב 1 (שם, ש' 81-86). עולה מהאמור כי גורמים שתרמו לעמותה הם אותם גורמים שתרמו לתנועה האיסלאמית כפי שהוכח מהודאת המשיבים 1-3 כאמור.

משיב 1 מסר בחקירתו שבמהלך תחילת יוני 2016 הגיע למסעדה והבחין כי משיב 4 נראה שם עם משיב 3, משיב 5 ומשיב 2 ואחיו של משיב 3, והוא בירכו לשלום כשיצא משיב 4 והחל בפגישה עם הנותרים (ר' זכ"ד משיב 1 מיום 2.4.17, שעה 12:00, ש' 1-2). גם משיב 2 תיאר בהודעתו מיום 29.3.17 שהגיע למפגש ב"קפה קפה" ושם ישבו כבר משיב 1, משיב 5 ומשיב 3 וזמן מועט לאחר מכן, משיב 4 עזב את המקום (ר' הודעת משיב 2 מיום 30.3.17, ש' 42-45). משיב 3 מסר שמשיב 4 נפגש עמם במסעדה, אכל עימם, שילם עליה ובסיום הארוחה עזב את המסעדה (ר' זכ"ד משיב 3 מיום 29.3.17 בשעה 14:25, ש' 4-6). אולם, בהודעתו מיום 4.4.17, שינה גרסה ומסר שהם נפגשו במסעדה באום אל פאחם בנוכחות משיב 4 ומי ששילם את החשבון היה משיב 1 ובפגישה זו השיחה הייתה בעניינים רגילים. יום לפני המפגש במסעדה, הוא מסר שנפגשו במסעדת "קפה קפה" ללא משיב 4 (ר' הודעת המשיב מיום 4.4.17, ש' 45-61).

לכך מצטרפים נתוני התקשורת מהם עולה כי משיבים 1-5 ו-7 מאוכנים ביום 15.5.16 בסביבות שעות הצהריים באום אל פחם (ר' ניתוח נתוני התקשורת תיק פל"א 58985/17). כמו כן, מנתוני התקשורת נמצא כי ישנם התקשרויות רבות בין משיב 1 לבין משיב 4 החל מחודש אפריל 2016 ועד חודש מרץ 2017 (מעל 100 רשומות) וביום המעצר 21.3.16 לא נרשמו שיחות בין השניים (ר' ניתוח נתוני התקשורת תיק פל"א 58985/17). מזאת ניתן ללמוד הקשר ביניהם.

משיחה 745 ומשיחה 161 בהאזנת סתר עולה כי משיב 1 ומשיב 4 קבעו להיפגש.

נתונים אלו יחד, מגיעים כדי להצביע, לכאורה, על המשך אותם רצף פעילויות של עמותת האסלאם.

משיב 5

30. משיב 1 הפליל את שותפיו ובכללם משיבים 2,3,5,6 ומסר שהם מודעים לכך שעמותת אמאן היא המשך פעילות התנועה האיסלאמית לאור העובדה שהמימון הגיע ממיראתונא, הפעילים נותרו אותם פעילים והפרויקטים אותם פרויקטים "הדבר ברור לכולם וכי אפילו אין צורך לומר זאת" (ר' זכ"ד מיום 2.4.17, ש' 10-13) חיזוק לכך עולה מכך שמשיב 1 אישר בחקירתו כי הוא, משיב 6 ומשיב 5 היו פעילים במסגרת התנועה האיסלאמית טרם יצאה מחוץ לחוק (ר' זכ"ד מיום 24.3.17 בשעה 11:15, ש' 6).

חיזוק להודאתו של משיב 1 עולה מדבריו של משיב 5 שמסר שישב יחד עם משיב 1, משיב 3 ומשיב 2 במסעדה באום אל פאחם (ר' הודעת המשיב 5 מיום 3.4.17, ש' 78-79) לכך מצטרפים נתוני התקשורת מהם עולה כי הוא מאוכן ביום 15.5.16 בסביבות שעות הצהריים באום אל פחם (ר' ניתוח נתוני התקשורת תיק פל"א 58985/17).

על זאת יוסף כי משיב 1 מסר שמשיב 5 ידע אודות מעורבותו של משיב 4 בעמותה, משום שמשיב 5 אמר בעבר למשיב 1 כי במידה והוא ימשיך לנהל את העמותה בצורה לא רגועה ולא סבלנית הוא יעביר את הדברים למשיב 4 (ר' זכ"ד מיום 25.3.17, ש' 33).

לא זו אף זו, סאלח פחורי מסר בהודעתו מיום 18.4.17 כי משיב 2 ו-5, עבדו מולו בפרויקטים דומים לאחר שעמותת ריבאט אל קודס יצאה מחוץ לחוק, מטעם עמותה אחרת. כאמור, גם בכך יש חיזוק למיוחס למשיב זה למצער לשלב זה של ההליך.

נתונים אלו יחד, מגיעים כדי להצביע, לכאורה, על המשך אותם רצף פעילויות של עמותת האסלאם.

משיב 6

31. משיב 1 אישר בחקירתו כי הוא, משיב 6 ומשיב 5 היו פעילים במסגרת התנועה האיסלאמית טרם יצאה מחוץ לחוק (ר' זכ"ד מיום 24.3.17 בשעה 11:15, ש' 6). מדברים אלו ניתן לראות שבעמותת אמאן פעילים אותם אנשים שהיו פעילים במסגרת התנועה האיסלאמית ולמעשה ממשיכים פרויקטים מסוימים. כך שלשינוי שם העמותה אין משמעות.

לא זו אף זו, משיב 1 מסר שמשיב 6 אדם פיקח והוא הבין שהפרויקטים של העמותה הם אותם פרויקטים שבוצעו בימי התנועה האיסלאמית טרם הוצאת החוק וכן הבין שמשיב 4 מנהל את עמותת אמאן משום שידע שהוא בכיר בתנועה האיסלאמית (ר' זכ"ד מיום 26.3.17, שעה 14:55, ש' 9-10). מדברים אלו עולה שהפרויקטים והאנשים שהיו פעילים בתנועה האיסלאמית זהים למסגרת בה הם פועלים כיום.

כמו כן, משיב 1 הפליל את חבריו ובכללם משיבים 2,3,5,6 שהם מודעים לכך שעמותת אמאן היא המשכה של פעילות התנועה האיסלאמית לאור העובדה שהמימון הגיע ממיראתונא, הפעילים נותרו אותם פעילים והפרויקטים אותם פרויקטים "הדבר ברור לכולם וכי אפילו אין צורך לומר זאת" (ר' זכ"ד מיום 2.4.17, ש' 10-13).

משיב 6 מסר בחקירתו שמשיב 1 הציע לו לעבוד עימו בעמותת אמאן משום שהוא הכיר אותו עוד מימי העסקתו בתנועה האיסלאמית (ר' זכ"ד משיב 6 מיום 9.4.17, ש' 44). מכאן עולה כי אותם אנשים מועסקים בעמותה החדשה, כך שסביר והגיוני שהיא אכן ההמשך של התנועה האיסלאמית.

חיזוק לדברים אלו עולה מכך, שמשיב 1 סיפר בחקירתו שמשיב 6 הוא מזכיר עמותת אמאן ומסר שהוא בחר בו לתפקיד זה כי הוא היה מזכיר באחת החברות בתנועה האיסלאמית (ר' חקירת משיב 1 מיום 16.4.17, עמ' 4, ש' 108-113). מכאן עולה שאף משיב 6 המשיך את תפקידו שהיה בתנועת האסלאם עד להכרזה בעמותת אמאן.

חיזוק נוסף עולה מהאזנות סתר בין משיב 6 למשיב 2 בהקשר לניהול עמותת אמאן וניהול הכספים (ר' 623, 768, 776, 1927, 2035).

די באמור כדי להצביע, לכאורה, על המשך אותם רצף פעילויות של עמותת האסלאם.

משיב 7

32. משיב 1 בחקירתו מיום 25.3.17 הפליל את משיב 7 ומסר כי משיב 7 הקים את עמותת אמאן תחת אחריות התנועה האיסלאמית והוא שימש בתפקידים שונים בתנועה האיסלאמית מזה שנים רבות "מאחר ואני יודע שעמר גריפאת וד"ר סלימאן הם אנשים משמעותיים בתנא"ס הנחתי שהעמותה הזו עובדת תחת התנועה האיסלאמית אם כי התנועה באותה תקופה לא הייתה פעילה ולא הייתה פעילות מסודרת של התנועה. צריך להבין שד"ר סלימאן וגם עמר לא הציגו את עצמם כאנשי תנא"ס לא בכתב ולא בע"פ. אבל אני לא טיפש והבנתי מאופן הדברים שזה שייך לתנועה האיסלאמית כהנחה אישית שלי בגלל שתי הדמויות האלה. אני הבנתי שאני אמור לפתוח את העמותה מחדש אבל לא במישרין תחת התנועה האיסלאמית" (ר' הודעת משיב 1 מיום 25.3.17, ש' 48-56). ובהודעתו מיום 24.4.16 תיאר שמשיב 7 ייסד את עמותת אמאן (ר' הודעת משיב 1 מיום 24.4.17, ש' 156-158).

משיב 7 בהודעתו מיום 24.4.17 שלל כל פעילות בעמותה ושלל כי קיימים גורמים מתורכיה שממנים את העמותה, כן שלל קשר טלפוני עם משיב 1 מלבד פעם בחודש עבור עניינים טכניים. אולם, מהודעת המשיב 1 מיום 16.4.17 עולה שמשיב 1 נהג לעדכן את משיב 7 אחת לשבועיים שלושה וכן משיב 7 היה מודע לכך שמימון הפעילות הוא מתורכיה (ש' 69-74) כן ניתן ללמוד על הקשר בין משיב 1 למשיב 7 מנתוני התקשורת בהם נמצא כי ישנם התקשרויות ביניהם החל מחודש מאי 2016 ועד לחודש מרץ 2017 (מעל 70 רשומות) (ר' ניתוח נתוני התקשורת תיק פל"א 58985/17)

מנתוני התקשורת עולה כי הוא מאוכן ביום 15.5.16 בסביבות שעות הצהריים באום אל פחם (ר' ניתוח נתוני התקשורת תיק פל"א 58985/17).

די באמור כדי להצביע, לכאורה, על המשך אותם רצף פעילויות של עמותת האסלאם.

חיזוקים נוספים הרלוונטיים לכלל המשיבים

33. משיב 1 אישר שכל העובדים שהיו מעורבים בהעברות הכספים לטובת הפרוייקטים היו חברי התנועה האיסלאמית בעבר (ר' זכ"ד מיום 24.3.17, שעה 20:40, ש' 59). משיב 1 אישר שכל הפרוייקטים בהם עסקה עמותת "אמאן", שמשיב 1 עומד בראשה, הם אותם פרויקטים בהם עסקה התנועה האיסלאמית, שחלקן הן סיוע לנזקקים (ר' זכ"ד מיום 24.3.17, שעה 20:40, ש' 60). גם מחמד מצארו'ה מסר שיש לעמותת אמאן ולתנועת האיסלאם אותם פרויקטים (ר' הודעתו מיום 20.4.17, ש' 194-191). בנוסף, משיב 1 אישר שמקורות המימון של עמותת אמאן, כמו "מיראת'ונא" או "בית אל מקדס", זהות למקורות מימון שמימנו בעבר את פעילות התנועה האיסלאמית (ר' זכ"ד מיום 24.3.17, שעה 20:40, ש' 61). משיב 1 אישר כי הפעילויות שביצעו במסגרת "אמאן" היא למעשה זהה לפעילות שבוצעה במסגרת התנועה האיסלאמית, לרבות המימון שהגיע מגורמים מחו"ל והדבר היחיד שהשתנה זה שם העמותה שביצעה את הפעילות בפועל (ר' זכ"ד מיום 24.3.17, שעה 20:40, ש' 62) ומיד לאחר מכן משיב 1 אישר בדבריו שלמעשה מדובר בהמשך פעילות התנועה האיסלאמית בכיסוי של עמותה בשם אחר (ר' זכ"ד מיום 24.3.17, שעה 20:40, ש' 63). זאת ועוד, משיב 1 הודה בחקירתו כי פעילות העמותה שלו דומה לפעילות התנועה האיסלאמית כך שהדמויות הן זהות והמימון הוא זהה (ר' זכ"ד מיום 2.4.17, ש' 9-7).

משיב 1 הפליל את יתר המשיבים בכך שידעו כי פעילות עמותת אמאן היא פעילות המשך של התנועה האיסלאמית "אני לא שוחחתי עם אף אחד על כך שזה המשך פעילות של התנועה האיסלאמית אבל חלק מהעובדים עבדו בעמותות התנועה האיסלאמית לפני כן אבל זה היה ברור להם כי המיזמים דומים והפעילות דומה לפעילות התנועה האיסלאמית לפני נובמבר 2015" (ר' הודעת משיב 1 מיום 2.4.17, עמ' 2, ש' 44-42).

סלימאן מראענה בהודעתו אישר שחשד שעמותת אמאן אינה חוקית "בגלל ששמענו בחדשות שהוציאו את התנועה האסלאמית מחוץ לחוק אז אני החלטתי לעזוב כי חשבתי שעמותת אלאימאן לא חוקית" ובהמשך הסביר שחשב שהעמותה שייכת לתנועה האיסלאמית כי שמע מאמין עוליכה שהחברים בעמותה שייכים לתנועה

האיסלאמית(ר' הודעתו מיום 26.4.17, עמ' 4-2)

ריאד עבאסי מסר בהודעתו מיום 3.5.17 כי ג'מיל עבאסי שפעל בתנועה האיסלאמית טרם הכרזתה הגיע אליו לחנות יחד עם משיב 2, משיב 1 ומשיב 5 כדי לרכוש ילקוטים ומכשירי כתיבה כדי להוציא לפועל פרויקט. הוא ציין שידע שג'מיל הוא מהתנועה האיסלאמית כי הוא מהמשפחה שלו ובעבר התנועה האיסלאמית חילקה ילקוטים כסיוע ולכן למכירת הילקוטים ולמכשירי הכתיבה יש קשר לפעילות התנועה האיסלאמית.

ככלל, הודעותיהם של המשיבים הן מפורטות, בעלות מבנה פנימי הגיוני וסדר דברים ברור. סיפוריהם השונים של המשיבים תומכים ומשלימים זה את זה. תוכן של ההודעות מוכיח לכאורה את העובדות המפורטות בכתב האישום, כך שקיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים. העובדות המתוארות לעיל מצביעות על קיומם של קשרים בין המעורבים, קיום שיחות ופגישות שעיקר תוכן היה פעילות במסגרת העמותה. מחומר הראיות עולה שהמשיבים ידעו סובייקטיבית אודות טיב מעשיהם ואף אם לא כן די שחשדו בכך שמשהו אינו כשורה ועצמו את עיניהם. לפיכך אני סבורה כי קיימות ראיות לכאורה לביצוען של העבירות המיוחסות למשיבים.

34. אשר לטענתו המשפטית של משיב 4, ביחס לכך שכתב האישום אינו מגלה עבירה ויש לבטלה נוכח שינויי החקיקה וביטול העבירה של התאחדות בלתי מותרת, מבלי לקבוע מסמרות בעניין, נראה שאין לקבלה.

שר הביטחון הכריז ביום 15.11.15 על תנועת האסלאם כהתאחדות בלתי מותרת, וזאת מכוח הסמכות הנתונה לו לפי תקנה 84 לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945 בשינויים המחויבים. אמנם הוראה זו (לרבות הוראת תקנה 85) בוטלה במסגרת חוק המאבק בטרור, תשע"ו 2016 (סע' 76 לחוק). אך בעניין זה נקבעו הוראות מעבר בסעיפים 100 ו- 101 לחוק המאבק בטרור התשע"ו-2016, תחולת ביטול התקנות 84 ו- 85 לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945 היא מחודש 3/2017. בסעיף 100(ב) צוין כי העמדה לדין בעבירה שנעברה לאחר יום התחילה או הפעלת סמכות אחרת לפי תקנות 84, 85 או 120 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, בתקופה שבין יום התחילה ליום ביטול, טעונה אישור של היועץ המשפטי לממשלה או של פרקליט המדינה ועל כן קיימת התייחסות מפורשת לתקופת המעבר ואין לקונה בעניין.

35. זאת ועוד, מסעיף 101 לחוק עולה כי "חבר בני אדם שהוכרז, לפני יום התחילה, שהוא ארגון טרוריסטי לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948 (בסעיף זה - פקודת מניעת טרור) או שהוא התאחדות בלתי מותרת לפי תקנה 84(1)(ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, יראו אותו כאילו הכריזו עליו בהכרזה קבועה שהוא ארגון טרור לפי סעיף 6 לחוק זה". משכך, ניתן לראות שהוראות חוק המאבק בטרור אינן מבטלות את ההכרזה על תנועת האסלאם כהתארגנות בלתי מותרת מכוח תקנות ההגנה (שעת חירום), אלא יוצרות המשכיות של התארגנות בלתי מותרת ואף חמורה יותר, במסגרת "ארגון טרור".

באת כוח המבקשת הפנתה לסעיפים 4-5 לחוק העונשין מהם עולה שחובה להחיל את החיקוק המקל כאשר

חל שינוי בנוגע להגדרת העבירה או האחריות לה או בנוגע לעונש שנקבע לה, וכך אכן עשתה כאשר האשימה את המשיבים בעבירה הקלה יותר בתקופה שקדמה לכניסתו לתוקף של חוק המאבק בטרור.

יובהר כי רק שינוי חקיקה המוביל להעדר פלילות המעשה או להקלה עם הנאשם יחול באופן רטרואקטיבי, ולא במקרה בו ההתנהגות נאסרה במסגרת חיקוק אחר או שהאיסור הוחמר. יחד עם זאת החמרה תחול רק מיום תחולת החוק המחמיר (ר' קדמי על הדין בפלילים חלק ראשון (מהדורה מעודכנת 2004) עמ' 10-13).

36. אשר לטענת ב"כ המשיבים כי לא ניתן לייחס את הפעילות לתנועה האיסלמית, רק משום שמדובר באותו אופי פעילות שהתנועה הפעילה טרם הכרזת, ועל כן לא מתקיים היסוד העובדתי הנדרש וכן היסוד הנפשי הנדרש, שכן המשיבים סברו כי מדובר בפעילות חוקית, כפי שהיה בעניין בית הספר בכפר כנא, שהיה שייך לתנועה האיסלמית והמשיך בפעילות זוהי בחסות משרד הביטחון, טענות אלה יבחנו לעומקם במסגרת התיק העיקרי, אך יוער כי בניגוד לעניינינו שם נחתם חוזה גלוי וברור בין משרד הביטחון לעמותה, נקבעו התנאים להפעלת והכל בפיקוח, מה שאין כן בעניינו, שהדברים בוצעו בהסתר, בדרכים עקלקלות וללא כל פיקוח, כך שיש קושי לטעון כי אין מתקיים היסוד הנפשי לכל הפחות בעצימת עיניים.

37. אשר לטענות ב"כ המשיבים כי פעולות המשיבים הן פעולות צדקה בלבד ללא כל זיקה לפעולות טרור או למטרות התנועה האיסלמית. חוות הדעת שהוצגה לעיוני, אשר נכתבו על ידי המכונה "נעה" מלמדת אחרת. בפרק ב' לחוות הדעת מפורט הקשר בין התנועה האיסלמית לפעילות טרור ובפרק ג' מפורט כיצד הקמת העמותות ופעילות הצדקה מקדמות את יעדי התנועה האיסלמית. טענות ב"כ המשיבים מעלות אמנם שאלות חשובות ומעניינות, אך אין מקום לבררן בהליך זה. די בבסיס הראייתי שהוצג לי, על מנת לקיים את התשתית הראייתית הלכאורית, ולא עלה בידי ב"כ המשיבים לאיין תשתית זו או אף להצביע על כירסום בה.

עילת מעצר ואפשרות לחלופת מעצר

38. לאחר שקבעתי כי קיימות ראיות לכאורה, קיימת בעניינינו חזקת מסוכנות סטטוטורית בהתאם לסעיפים 21(א)(1)(ג)(2) וסעיף 35(ב)(3) לחוק המעצרים. אף בחינת המעשים המיוחסים לכלל המשיבים, מעלה כי קמה בעניינם עילת מעצר שעניינה מסוכנות לביטחון הציבור והמדינה, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים גם אם לא הובאה ראיה קונקרטית הצופה את המשך פעילותו המזיקה בעתיד. כפי שנקבע בפסיקה, **"פעילות בארגון טרור, גם כשהיא נושאת אופי ארגוני-אזרחי טומנת בחובה סכנה ממשית לציבור בישראל"** (בש"פ 854/07 אבו דקה נ' מדינת ישראל, תק-על 2007(1) 3013, 3015 (2007)). פעולות מסוג זה, אף שהן "כלכליות" במהותן, מאפשרות לארגוני הטרור השונים להמשיך ולפעול בשליחת מפגעים אל תחומי מדינת ישראל, והדברים מקבלים משנה תוקף נוכח טיב המעשים הלכאוריים המיוחסים להם, היקפם ומהותם כעולה מכתב האישום על כל חלקיו.

בהקשר זה נקבע כי במקרה של העברת כספים לחברי ארגון טרור כמימון, תגמול או כתמיכה לחברי הארגון לשם ביצוע פעולות הטרור, מוסיפה להתקיים חזקת המסוכנות הסטטוטורית. (ראו לעניין זה: בש"פ 6378/10

שירין רחאב מחמד עיסאוי נ' מדינת ישראל (19.19.10). בבש"פ 9577/11 אשרף זלום נ' מדינת ישראל (9.1.12), הטיב כבוד השופט רובינשטיין בדבריו ובהפנייה לדברי כבוד השופטת פרוקצ'ה, לתאר הממשק בין הרובד הבטחוני לרובד האזרחי הקיימים בארגוני טרור, באומרו:

"אמנם, הפעילות המיוחסת לעוררים אזרחית באופיה, ועל פני הדברים, ובמציאות אידיאלית, פעילות חברתית הנסבה על סיוע לאוכלוסיה אזרחית לא הייתה מהוה עבירה פלילית. אולם המציאות אינה אידיאלית, והמלחמה בארגוני הטרור, והחמאס ביניהם, נעשית בחזית הצבאית-בטחונית ובחזית האזרחית-חברתית כאחת, ומכאן שמעשיהם לכאורה של העוררים הם בגדר עבירה פלילית. הולמים את ענייננו דבריה של השופטת פרוקצ'ה בעניין דומה:

"אמת הדבר, כי הפעילות המיוחסת לעוררים כעולה מחומר הראיות נושאת אופי אירגוני-אזרחי ולא צבאי. מדובר בהנהלת כספים למימון פעילויות שונות, מתן סיוע כספי לארוע של צעירי הארגון, בעזרה למשפחות נזקקים הקשורות לארגון, בעזרה לאסיר משתחרר השייך לארגון, ובמעורבות בפעילות הארגון סביב נושא הבחירות לרשות הפלסטינית ששלושתם נוטלים בה חלק... נכון הוא כי סיוע כספי למסיבת בוגרי בי"ס תיכון או חלוקת מתנות למשפחות נזקקות, או עזרה לאסיר משתחרר עשויים להיות, כשלעצמם, מעשים "תמימים" בהקשרים אחרים. אולם בהקשר שלפנינו פעולות אלה קשורות בהנהגת גוף אשר, בצד פעילותו האזרחית, יש לו פן צבאי-טרוריסטי שנועד להשגת תכלית של לוחמת טרור המכוונת לפגוע פגיעות בנפש באזרחי מדינת ישראל. על פני הדברים, פעילותו האזרחית של הארגון נועדה לסייע לפעילות הצבאית ולשמש בסיס ותשתית לה. לא הוכח בפנינו אחרת. משכך, לא ניתן לבודד בין הפונקציה האזרחית לפונקציה הצבאית בפעילותו של הארגון, וכל אבחנה והפרדה ביניהם היא מלאכותית ושגויה. הפונקציה האזרחית מזינה את התכלית הצבאית, והתכלית הצבאית מספקת את העילה והתכלית לפעילות הכספית האזרחית ולהזרמת המימון הנדרש לפעילות הארגון, ובכלל זה גם למעשי עזרה לנזקקים, ולקיום פעילויות חברתיות בין צעירי הארגון כדי לעודד את מעורבותם והשתייכותם לארגון (בש"פ 7385/03 אגבריה נ' מדינת ישראל; בש"פ 7223/03 שיח' ראיד (בן סאלח) מחאג'נה נגד מדינת ישראל)" (בש"פ 6552/05 עבידאת נ' מדינת ישראל (לא פורסם))."

חלופת מעצר

39. לעניין חלופות מעצר - על פי סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי, גם כאשר קיימת עילת מעצר שומה על בית המשפט לבחון בכל מקרה לגופו אם ניתן להפיג המסוכנות וקיימת אפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור הנאשם לחלופת מעצר, גם בעבירות המקימות חזקת מסוכנות סטוטורית (ר' בש"פ 2347/16 פלוני נ' מדינת ישראל (19.4.16)). בענייננו, טענו באי כוח המשיבים לעניין חלופת מעצר בהתייחס למשיבים 1-6 בין היתר בשל אכיפה בדרגת ביחס למשיב 7 ולהקלה בתנאי שחרור ממעצר למשיב 7.

בית המשפט העליון בחן לא אחת חלופת מעצר בעבירות ביטחוניות, כאשר דובר בארגוני טרור מסוכנים יותר דוגמת חמאס, כאשר דובר בפעילות בעלת אופי אזרחי כלכלי, ועל כן אף בענייננו נראה כי יש מקום לבחון חלופות מעצר, בהתחשב בטיב הפעילות המיוחסת למשיבים ולאופי ארגון הטרור. (ר' בש"פ 2191/15 מדינת

ישראל נ' חסאן שראפי (8.4.15); בש"פ 9577/11 אשרף זלום נ' מדינת ישראל (9.1.12); בש"פ 4256/12 שהאב מחמוד אבו נ' מדינת ישראל (11.6.12)

אכיפה בררנית- כללי

40. בית המשפט העליון הדגיש כי עיקרון השוויון יהווה שיקול משמעותי בהחלטה להורות על מעצר או שחרור בערובה, מקום בו לא קיים שוני רלוונטי בין הנאשמים המצדיק את האבחנה ביניהם (ב"ש 361/83 אלמלם נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(2) 381, 386 (1983)). נקבע שלצורך בחינת השוני בין הנאשמים ניתן יהיה להתחשב בין היתר במידת מעורבותם בביצוע העבירה, בעברם הפלילי ובעוצמת התשתית הראייתית בעניינם.

כבוד השופט שהם קבע בבש"פ 2123/14 גאנם נ' מדינת ישראל (3.4.2014):

"הלכה היא כי עקרון השוויון, שלפיו אין ליתן יחס שונה לשווים, חולש על סוגיית המעצרים, ובכלל זה הוא חל גם על מעצרים עד לתום ההליכים של נאשמים. עקרון השוויון החל בדיני המעצרים מורה אותנו, שלא לנהוג בצורה שונה בין נאשמים שאין ביניהם שוני רלוונטי, ככל שהדבר נוגע בשאלת המעצר (בש"פ 2468/94 כריים נ' מדינת ישראל (6.5.1994) (להלן: עניין כריים); בש"פ 7686/03 רפייב נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 753, 763 (2003) (להלן: עניין רפייב); בש"פ 345/89 מסיקה נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(2) 723 (1989)). עוד נפסק, כי לעיתים יהיה די בקיומה של הפליה בין נאשמים שווים, על-מנת להטות את כפות המאזניים, ולהביא לשחרור ממעצר (עניין כריים; עניין רפייב, בעמוד 764; ב"ש 1/87 דננאשולי נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(2) 281, 292 (1987)). לפיכך, תנאי מקדמי לשחרורו של נאשם ממעצר על בסיס טענת הפליה, נעוץ בשאלה האם קיים שוני רלוונטי בינו לבין יתר הנאשמים. אין צריך לומר, כי קיומו של שוני מצדיק, ככלל, להבחין בין הנאשמים, ואין מדובר בהפליה אסורה. נקבע, כי לצורך בחינת השוני בין הנאשמים, ניתן יהיה להתחשב, בין היתר, במידת מעורבותם בביצוע העבירה; בעברם הפלילי; ובעוצמת התשתית הראייתית בעניינם (בש"פ 8623/10 סאלם נ' מדינת ישראל (5.12.2010); בש"פ 2985/06 אזערי נ' מדינת ישראל (1.5.2006))."

41. בעניינינו יש לשקול את העובדה כי משיב 7 שוחרר למעצר בית עוד בשלב המעצר ושוהה בתנאים אלה מיום 18.4.17, בעוד שהמשיבים האחרים שוהים במעצר. על כן יש לבדוק האם מדובר באכיפה בררנית או בשוני מהותי בין המעורבים השונים בביצוע העבירות.

משיבים 1 ו- 3

42. מדובר במשיבים שמיוחסת להם פעילות כמובילים, מתווי דרך המשמשים מסד ובסיס לפעילות התנועה האסלאמית בדומה למשיב 7 (משיב 7 ייסד את תנועת אמאן). יחד עם זאת האינטנסיביות של מעורבותם בביצוע העבירות גדולה יותר, משיב 1 נסע מספר פעמים לחו"ל על מנת לגייס כספים ולתאם את אופן העברתם, משיב 3 היה מנהל הכספים בפועל והיה מעורב באופן פעיל בהעברת הכספים לגורמים השונים. שניהם אף השתתפו במפגש ביום 15.5.16. הגם שמעמדו בארגון של משיב 7 הוא גבוה, הוא נטל חלק קטן יותר בפעילות, היה מעורב בהקמת

עמותת אמאן וכן היה מדווח על הנעשה אך לא מעורב באותה אינטנסיביות כמו משיבים 1 ו-3 ועל כן היה מקום לאבחן בין המעורבים השונים.

בנוסף יש לתת הדעת לנסיבות האישיות של המשיבים. בשים לב לגילם המבוגר של המשיבים, לכך שהם בעלי משפחות, נעדרים עבר פלילי ובטחוני רלוונטי (לציין שלמשיב 3 עבר פלילי משנת 2012 בגין עבירת ביצוע עבודות בלא היתר בגינה נדון לקנס כספי והתחייבות) וכי הפעילות המיוחסת למשיבים היא אזרחית ולא פעילות טרור או צבאית.

בנסיבות העניין, נוכח עיקרון השוויון ולאחר שנתתי דעתי לסיכון הטמון במעשי המשיבים, והסיכון העולה מהמשיבים עצמם, ובמתן הדעת לנסיבות האירוע, אני סבורה שניתן לבחון בנסיבות העניין חלופה של מעצר באזוק אלקטרוני. עם זאת אני סבורה כי לצורך בחינת חלופת מעצר ראוייה שתוכל להלום המסוכנות העולה מהמשיבים, יש להיעזר בשירות המבחן, אשר ייתן דעתו לחלופת המעצר המוצעת בעניינם של המשיבים.

משיבים 2, 5-6

43. המשיבים נעדרו עבר פלילי ובטחוני. הפעילות המיוחסת למשיבים היא אזרחית ולא פעילות טרור או פעילות צבאית, מעמדם בארגון נמוך יותר, אין מדובר במובילים ובמתווי דרך בניגוד למשיבים 1, 3-4 ו-7 כאמור. בנסיבות העניין, נוכח מעמדם בארגון, עיקרון השוויון ולאחר מתן דעתי לסיכון הטמון במעשי המשיבים, והסיכון העולה מהמשיבים עצמם, ובמתן הדעת לנסיבות האירוע והתמשכות המעשים, אני סבורה שניתן לבחון בנסיבות העניין שחרור המשיבים לחלופת מעצר בתנאים מגבילים, בדומה לתנאים שקבעו בעניינו של נאשם 7. עם זאת אני סבורה כי לצורך בחינה לחלופת מעצר ראוייה שתוכל להלום המסוכנות העולה מהמשיבים, יש להיעזר בשירות המבחן, אשר ייתן דעתו לחלופת המעצר המוצעת בעניינם של המשיבים.

משיב 4

44. למשיב 4 עבר פלילי רלוונטי, בשנת 2010 הוא הורשע בעבירת השתתפות בהתפרעות ובשנת 2005 הורשע בגין שתי עבירות מתן שירות להתאגדות בלתי חוקית ובעבירת הפרת תנאי רישיון ונדון בגינם לעונש של שנתיים וחצי מאסר בפועל. אמנם המשיב מבוגר, רופא, תורם לקהילה, נשוי ואב לילדים וסב לנכדים, והפעילות המיוחסת לו היא אזרחית ולא פעילות טרור או פעילות צבאית, אולם מדובר ביוזם הפעילות, מעמדו בארגון גבוה, מדובר בפעיל מרכזי, מוביל ומתווה דרך ובשונה ממשיבים 1, 3 ו-7, למשיב 4 עבר פלילי רלוונטי בעבירות דומות, הגם שמדובר בעבר פלילי ישן, הוא מלמד על מסוכנותו הרבה, שכן למרות מאסרו הוא חזר לסורו והמשיך בפעילות דומה.

45. אופיין של העבירות, טיבן ונסיבותיהן, שוללים את האפשרות לתת אמון במשיב, ככל שישוחרר לחלופה. המעשה כשלעצמו בנסיבותיו מעלה חשש כי הנאשם עלול לחזור על מעשים דומים נוכח עבר פלילי רלוונטי. משכך אין חלופה, שתאין את המסוכנות הנובעת ממנו. לפיכך, אני קובעת כי ההבחנה בינו לבין משיב 7 והמשיבים האחרים מוצדקת ואני מורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

משיב 7

46. אשר למשיב 7 מדובר במי שנעדר עבר פלילי, נשוי ואב לילדים, שוחרר למעצר בית מלא עוד בשלב החקירה. באת כוח המבקשת ביקשה להחמיר בתנאי השחרור של המשיב 7 כך שיהיה בפיקוח בכל עת, בעוד שב"כ ביקש להקל בתנאים, כך שתותר יציאתו לעבודה, על מנת שלא יפגעו זכויותיו, שכן הוא עומד לפני פרישה לגמלאות.

בהתחשב מחד במעמדו הרם בארגון, ומאידך בהתחשב בחלקו הלא מרכזי בביצוע העבירות, בהתחשב בהעדר עבר פלילי ובנסיבותיו האישיות, לא מצאתי להחמיר בתנאי השחרור בערובה בעניינו. שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר אף בעניינו על מנת שתבחנה ההקלות שהציעו ב"כ הנאשם 7.

סוף דבר

47. אני מורה על מעצרו של משיב 4 עד לתום ההליכים.

48. אשר לשאר המשיבים, שירות המבחן יכין תסקיר מעצר בעניינם. יובהר ויודגש היטב למשיבים, כי בית המשפט טרם גיבש עמדתו הסופית ואין בעצם ההוראה להגיש תסקיר, להצביע על גיבוש עמדה או התחייבות שיפוטית לתוצאה זו או אחרת.

49. תסקיר שירות המבחן יוגש עד ליום 22.6.17.

50. נקבע להשלמת טיעון לאחר קבלת התסקירים ליום 25.6.17 שעה 12:30.

51. המזכירות תמציא עותק החלטתי לשירות המבחן.

52. המשיבים יובאו לדיון שנקבע באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ז, 11 יוני 2017, במעמד ב"כ המבקשת, ב"כ המשיבים והמשיבים.